

Dziennik Urzędowy L 320

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48
8 grudnia 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1987/2005 z dnia 2 grudnia 2005 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz granulowanego politetrafluoroetylenu (PTFE) pochodzącego z Rosji i z Chińskiej Republiki Ludowej** 1

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1988/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 20

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1989/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1164/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy znajdującej się w posiadaniu polskiej agencji interwencyjnej** 22

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1990/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1165/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy, znajdującej się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej** 23

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1991/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1166/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy znajdującej się w posiadaniu francuskiej agencji interwencyjnej** 24

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1992/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1168/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy, znajdującej się w posiadaniu austriackiej agencji interwencyjnej** 25

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1993/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie dostosowania refundacji wywozowych do słodu na mocy art. 15 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003** 26

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1994/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustalające produkty podstawowe, które nie kwalifikują się do zaliczek na poczet refundacji wywozowych** 30

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1995/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1864/2004 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich	34
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1996/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych	37
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1997/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustalające refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny	39
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95	42
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1999/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. określające ilości, odnośnie do których mogą być składane wnioski o pozwolenie na przywóz w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2006 r. w ramach kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1279/98 dla Bułgarii i Rumunii	44
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2000/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. ustanawiające refundacje wywozowe do wołowiny i cielęciny	46

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2005/871/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 6 grudnia 2005 r. zwalniająca Danię i Słowenię z niektórych zobowiązań dotyczących obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym zgodnie z dyrektywą Rady 1999/105/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4727)	50
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1986/2005 z dnia 6 grudnia 2005 r. otwierającego kontyngenty taryfowe na przywóz do Wspólnoty niektórych przetworzonych produktów rolnych pochodzących z Rumunii oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 2244/2004 (Dz.U. L 319 z 7.12.2005)	52
---	----

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1987/2005

z dnia 2 grudnia 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz granulowanego politetrafluoroetylenu (PTFE) pochodzącego z Rosji i z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

resowanym stronom, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie, umożliwiono złożenie przed Komisją ustnych wyjaśnień.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(3) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych wniosków.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 10 ust. 2,

(4) Dodatkowa wizyta weryfikacyjna odbyła się w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

— Heroflon (Włochy), przetwórcza granulowanego PTFE

— Fluorseals (Włochy), użytkownik granulowanego PTFE.

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

(5) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczny pobór kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ujawnieniem informacji.

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. Środki tymczasowe**

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 862/2005 ⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty granulowanego politetrafluoroetylenu (PTFE) pochodzącego z Rosji oraz z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).

(6) Uwagi przedstawione przez strony ustnie lub na piśmie zostały rozpatrzone, a tam, gdzie było to stosowne, uwzględniono je w ostatecznych ustaleniach.

2. Dalsze postępowanie

(2) Po ujawnieniu istotnych faktów i okoliczności, na podstawie których podjęto decyzję o nałożeniu ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz PTFE pochodzącego z Rosji i z ChRL, kilka zainteresowanych stron złożyło pisemne uwagi. Zgodnie z przepisami art. 20 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wszystkim zainte-

B. PRODUKT ROZPATRYWANY ORAZ PRODUKT PODOBNY**1. Produkt rozpatrywany**

(7) W rozporządzeniu tymczasowym produkt rozpatrywany opisano jako granulowany politetrafluoroetylen (PTFE) zawierający nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetylen, bez wypełniaczy, w postaci proszku lub granulek, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych. Produkt rozpatrywany może również być przedstawiany jako surowy polimer (reaktor suszarny) w postaci mokrej lub suchej. W następstwie uwag otrzymanych od zainteresowanych stron wyjaśnia się, że „materiał zmikronizowany” oznacza mikroproszek fluoropolimeru określony zgodnie z normą ASTM D5675-04. Produkt ten jest obecnie objęty kodem CN ex 3904 61 00.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 8.6.2005, str. 11.

- (8) Jedna organizacja importerów/użytkowników (Europejskie Stowarzyszenie ds. Uczciwego Handlu Fluoropolimerami – EFFT) oraz jedno stowarzyszenie eksporterów sprzeciwiły się wstępnemu ustaleniu, że każdy rodzaj granulowanego PTFE stanowi jeden i ten sam produkt. Twierdzono, że granulowany PTFE może zostać podzielony na trzy grupy produktów w oparciu o różnice w jakości (wysoka/średnia/niska). Twierdzono, że każda grupa produktów ma różne zastosowania, które nie są dla siebie konkurencyjne na takim samym rynku.
- (9) Pomimo różnic w jakości uznano, że wszystkie rodzaje granulowanego PTFE mają takie same cechy fizyczne, techniczne i chemiczne, co nie zostało podważone ani przez EFFT, ani przez stowarzyszenia eksporterów. Jeśli chodzi o zastosowania granulowanego PTFE, uznano, że granulowany PTFE o gorszej jakości może być stosowany po obróbce wtórnej w prawie wszystkich zastosowaniach, łącznie z zastosowaniami na wysokim poziomie (np. dwojarki). Ogólnie, jak również przyznała EFFT, zastosowania granulowanego PTFE różnego typu i o różnej jakości nakładają się na siebie i z tego względu nie można dokonać wyraźnego podziału.
- (10) Dlatego też stwierdzono, że pomimo różnych możliwych typów produktu wynikających z różnej formy, średniej wielkości cząstek, obróbki cieplnej lub zawartości komonomerów oraz pomimo różnic w jakości, w celu niniejszego postępowania wszystkie z nich stanowią jeden i ten sam produkt, ponieważ wszystkie typy oraz jakości mają te same cechy fizyczne oraz zasadniczo takie same podstawowe zastosowanie końcowe. W motywach 13, 145 oraz 147 rozporządzenia tymczasowego mylnie wskazano, że PTFE jest również zawarty w anorakach oraz w wewnętrznych ekranach kabli, oraz że ma zastosowanie w branży tekstylnej i biomedycznej, jak również jako czynnik izolacyjny. W ostatecznych ustaleniach wykazano, że granulowany PTFE nie ma zastosowania w żadnej w powyżej wspomnianych dziedzin.
- (11) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, definicja produktu oraz ustalenia tymczasowe określone w motywie 14 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- (12) Kilku importerów i użytkowników odpowiedziało, że granulowany PTFE produkowany i sprzedawany na rynku wspólnotowym nie jest podobny do produktów przywożonych z ChRL i Rosji. Twierdzono, że produkty przywożone z państw będących przedmiotem niniejszego dochodzenia mają o wiele gorszą jakość niż produkt produkowany przez przemysł wspólnotowy i z tego względu są sprzedawane na innych rynkach, nie stanowiąc konkurencji dla produktu produkowanego przez przemysł wspólnotowy. Strony te jednak nie przedstawiły nowych informacji ani dowodów w tej sprawie.
- (13) Przede wszystkim należy zauważyć, że, jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia tymczasowego, dochodzenie wykazało, że w okresie dochodzenia (OD) przemysł wspólnotowy również wytwarzał i sprzedawał odpady lub materiał pozagatunkowy tym samym klientom co producenci eksportujący objęci postępowaniem. Z drugiej strony dochodzenie wykazało, że przynajmniej rosyjscy producenci eksportujący sprzedawali do Wspólnoty granulowany PTFE, który nawet bez poddania obróbce wtórnej był porównywalny do wysokiej jakości PTFE produkowanego we Wspólnocie, choć w bardzo ograniczonej ilości. Ponadto nawet granulowany PTFE o niskiej jakości przywożony z państw objętych postępowaniem miał po obróbce wtórnej podobny zakres zastosowań jak produkt produkowany i sprzedawany na rynku wspólnotowym przez przemysł wspólnotowy.
- (14) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że produkt rozpatrywany oraz granulowany PTFE produkowany i sprzedawany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy mają takie same cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo podstawowe zastosowanie końcowe. Dlatego uznano, że są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (15) Wobec braku innych uwag w tym względzie, ustalenia tymczasowe zawarte w motywie 15 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

C. DUMPING

1. Chińska Republika Ludowa

1.1. Traktowanie według zasad gospodarki rynkowej („MET”)

- (16) Po nałożeniu środków tymczasowych, trzech chińscy współpracujący producenci eksportujący stwierdzili, że powinni byli oni otrzymać MET oraz powtórzyli argumenty, które przedstawili wcześniej. Do tych uwag ustosunkowano się już w motywach 33–39 rozporządzenia tymczasowego. W konsekwencji zdecydowano o utrzymaniu decyzji w sprawie odrzucenia wniosków o MET w przypadku omawianych trzech przedsiębiorstw.

1.2. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (17) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że powinni oni otrzymać IT. Jeden producent twierdził, że Komisja nie jest uprawniona do odrzucenia IT na podstawie prawdopodobieństwa występowania ingerencji ze strony państwa, ponieważ w art. 9 ust. 5 wymagane jest jedynie, żeby ceny eksportowe oraz ilości były ustalone swobodnie. W tym względzie należy zauważyć, że, z definicji, nie można uznać, że przedsiębiorstwo swobodnie ustala swoje ceny eksportowe, ilości oraz warunki sprzedaży, jeśli na te ostatnie może wpływać państwo. Z tego względu nie można uznać, że warunki określone w art. 9 ust. 5 lit. b) rozporządzenia podstawowego są spełnione przez przedsiębiorstwa, które nie są w stanie wykazać, że nie podlegają ewentualnej ingerencji ze strony państwa. Producent eksportujący objęty postępowaniem nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że państwo nie wywierało wpływu na jego decyzje w odniesieniu do cen eksportowych, ilości oraz warunków sprzedaży ani że ewentualna ingerencja państwa nie umożliwiała obejścia środków. Wynika to głównie z faktu, że, jak wskazano w motywie 33 rozporządzenia tymczasowego, związek pomiędzy tym przedsiębiorstwem i państwowym udziałowcem był niejasny i statut przedsiębiorstwa został uznany za niewiarygodny. Z tego względu fakt, że rzekomo nie doszło do takiej ingerencji państwa w przeszłości, nawet jeśli zostałyby to udokumentowane, nie gwarantował, że nie doszłoby do niej w przyszłości, w szczególności gdyby omawianemu przedsiębiorstwu została przyznana indywidualna stawka celna.
- (18) Inny eksporter twierdził, że jego struktura własności, w szczególności fakt, że w części należy do państwa, sama w sobie nie pozwalała na stwierdzenie, że doszło do ingerencji państwa w odniesieniu do ustalania cen i innych warunków sprzedaży. Po pierwsze przedsiębiorstwo nie poparło swojego twierdzenia żadnymi dowodami. Z drugiej strony stwierdzono, że do państwa należała większa część kapitału przedsiębiorstwa oraz że państwo wyznaczyło dyrektora generalnego oraz większość rady nadzorczej tego przedsiębiorstwa. Stwierdzono więc, że nie zostały spełnione warunki art. 9 ust. 5 lit. c) oraz że z tego względu nie należy przyznać IT.
- (19) Wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się ustalenia rozporządzenia tymczasowego w motywie 45 rozporządzenia tymczasowego.

1.3. Państwo analogiczne

- (20) Wszyscy trzej chińscy producenci eksportujący sprzeciwili się wyborowi USA i twierdzili, że jako państwo analogiczne należało wybrać Rosję. Dwóch z nich powtórzyło uwagi przedstawione przed nałożeniem środków tymczasowych, które zostały już omówione

w motywach 47–54 rozporządzenia tymczasowego. Wobec braku nowych informacji i dowodów, wnioski wspomnianych producentów eksportujących musiały zostać odrzucone.

- (21) Inny chiński producent eksportujący twierdził, że z powodu słabszego rozwoju gospodarczego ChRL czynniki związane z produkcją, takie jak koszty pracy i koszty ogólne, są niższe i z tego powodu nieporównywalne z USA. Niemniej jednak, jak wspomniano w motywie 54 rozporządzenia tymczasowego, różny poziom rozwoju gospodarczego nie jest sam w sobie istotnym czynnikiem podczas wybierania państwa analogicznego. Przedsiębiorstwo to utrzymywało również, że konsekwencją słabszego rozwoju gospodarczego Chin jest to, że usługi publiczne, takie jak woda, energia oraz dostawy gazu, kosztują mniej niż w USA. W tym względzie należy zauważyć, że celem art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego jest dokładnie to, że państwo analogiczne zostaje wybrane, aby określić normalną wartość na podstawie cen i kosztów niezniekształconych przez warunki gospodarki nierynkowej. Proste porównanie cen w państwie o gospodarce nierynkowej lub w państwie przechodzącym transformację gospodarczą z cenami w państwie analogicznym nie jest samo w sobie istotne. W każdym razie nie zostały przedstawione informacje uzasadniające różnice, których dotyczy zarzut, oraz pozwalające na kwantyfikację lub pokazujące, że ten producent eksportujący czerpał korzyści z naturalnej przewagi komparatywnej. W związku z powyższym argument ten został odrzucony. Producent eksportujący, o którym mowa, twierdził również, że z powodu prostszego procesu produkcyjnego sprzęt, jak również powiązane inwestycje i stawki amortyzacji znacznie różnią się. Jednakże eksporter nie przedstawił żadnych informacji wskazujących, że jego proces produkcyjny był rzeczywiście prostszy niż proces stosowany przez producentów z USA, lub które pozwoliłyby służbom Komisji na określenie znaczenia wpływu różnic, których dotyczy zarzut.
- (22) Eksporter ten twierdził również, że granulowany PTFE z USA i Chin ma inną jakość, w wyniku czego miałyby inne zastosowania, oraz że z tego względu wybór USA na państwo analogiczne jest niewłaściwy. W tym względzie należy zauważyć, że, jak jest to wytłumaczone w motywie 53 rozporządzenia tymczasowego, ze względu na różnice w jakości, w szczególności na zanieczyszczenia, przewidziano dostosowania, których poziom nie został zakwestionowany przez chińskiego producenta eksportującego. Argument ten został z tego powodu również odrzucony.

- (23) Z powodu braku innych uwag ustalenia w motywach 47–54 rozporządzenia tymczasowego dotyczące wyboru USA na państwo analogiczne zostają niniejszym potwierdzone.

1.4. Określenie wartości normalnej dla chińskich producentów eksportujących, którym nie przyznano MET

- (24) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że dostosowanie ze względu na różnice w jakości, opisane w motywie 53 rozporządzenia tymczasowego, było niewystarczające i że wartość normalną należało dostosować w takim samym stopniu jak cenę przemysłu wspólnotowego podczas obliczania marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen, jak jest to wytłumaczone w motywie 98 tego samego rozporządzenia.
- (25) Należy zauważyć, że podczas gdy dostosowanie wartości normalnej ma na celu oddanie różnic pomiędzy produktem podobnym sprzedawanym na rynku państwa analogicznego a produktem objętym postępowaniem, dostosowanie dokonywane w przypadku analizy szkody uwzględnia różnice pomiędzy tym drugim a produktem podobnym sprzedawanym we Wspólnocie. Chociaż produkt podobny sprzedawany w państwie analogicznym oraz produkt sprzedawany na rynku wspólnotowym mogą mieć podobną jakość i podobne cechy, różnice względem produktu objętego postępowaniem nie są konieczne identyczne. W konsekwencji dostosowania zostały dokonane indywidualnie oraz na podstawie informacji i dowodów zebranych w trakcie dochodzenia. Producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących na to, że metodologia stosowana przez Komisję w tymczasowych stwierdzeniach jest nieuzasadniona i że różnice pomiędzy produktem objętym postępowaniem a produktem podobnym produkowanym i sprzedawanym z jednej strony we Wspólnocie, a z drugiej w państwie analogicznym, są identyczne. Nie istniały również żadne inne informacje ani dowody sugerujące, że dostosowania powinny być identyczne. W konsekwencji wniosek ten musiał zostać odrzucony i ustalenia z motywu 53 rozporządzenia tymczasowego w odniesieniu do określenia wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, zostają niniejszym potwierdzone.

1.5. Cena eksportowa

- (26) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, metodologia zawarta w motywie 59 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.

1.6. Porównanie

- (27) Jeden chiński producent eksportujący twierdził, że dostosowanie związane z różnicami fizycznymi określonymi w motywie 62 rozporządzenia tymczasowego nie odzwierciedlają we właściwy sposób różnicy w kosztach produkcji i z tego względu dostosowania te należy odpowiednio skorygować. Należy zauważyć, że

dostosowanie przewidziane w celu określenia tymczasowego marginesu dumpingu zostało oparte na uzasadnionej ocenie różnicy w wartości rynkowej w USA, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Uznano, że metodologia ta była najwłaściwsza w celu określenia wpływu różnic na cenę oraz porównywalność cen. Chiński producent eksportujący nie określił ilościowo swojego twierdzenia ani nie przedstawił żadnych informacji lub dowodów wskazujących, że w metodologii określonej w art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie udało się odpowiednio uwzględnić różnic fizycznych. Z tego powodu wniosek musiał zostać odrzucony. Wobec braku innych uwag ustalenia dotyczące porównania zawarte w motywach od 60–64 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Rosja

2.1. Stosowanie przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (28) Jak wspomniano w motywach 69–82 rozporządzenia tymczasowego, stwierdzenie dumpingu na etapie tymczasowym było oparte na faktach dostępnych obu producentom eksportującym objętych dochodzeniem w Rosji.
- (29) Przed nałożeniem środków tymczasowych dwóch rosyjskich producentów eksportujących zostało niezwłocznie poinformowanych o podstawie, na której zamierzano wykorzystać dane dostępne na etapie wydawania stwierdzenia tymczasowego oraz uzyskali oni możliwość przedstawienia dalszych wyjaśnień, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (30) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło, że współpracowali na miarę własnych możliwości, i że z tego względu pełne wykorzystanie dostępnych danych było nieproporcjonalne. Twierdzili oni, że zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego użyte powinny zostać dane własne przedsiębiorstwa, mimo że nie były doskonałe pod każdym względem.
- (31) W tym względzie, i jak jest to określone w motywach 70–74 rozporządzenia tymczasowego, przede wszystkim przypomina się, że obydwa przedsiębiorstwa dostarczyły niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd informacje. Ponadto jedno przedsiębiorstwo odmówiło dostarczenia informacji niezbędnych do obliczenia marginesu dumpingu albo nie dostarczyło tych informacji w stosownym terminie, więc nie można już było ich zweryfikować. Ponadto powiązany z producentami eksportującymi podmiot gospodarczy w Rosji nie współpracował.

- (32) Już w swoich odpowiedziach na kwestionariusze oraz w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu obydwu przedsiębiorstwa przyznały istnienie braków, ale utrzymywały, że nie mogły one spowodować zbyt dużych problemów w osiągnięciu dość dokładnych ustaleń. Twierdzono, że braki miałyby jedynie niewielki wpływ na ustalenia oraz że dane liczbowe przedstawione przez przedsiębiorstwa były ogólnie wystarczająco wiarygodne w celu użycia ich do określenia dumpingu.
- (33) Dokonano ponownego badania wszystkich informacji przedłożonych przez te dwa przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na kwestionariusze oraz w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, jak również wszystkich informacji przedłożonych przez przedsiębiorstwa po ujawnieniu tymczasowych ustaleń. Jednakże żadne z wyjaśnień przedłożone przez przedsiębiorstwa nie zmieniło tymczasowych wniosków. Powtarza się, że dane przedłożone przez przedsiębiorstwa w odpowiedziach na kwestionariusze nie były zgodne ze sprawozdaniami finansowymi, które były przedmiotem kontroli biegłych rewidentów. Zostało to uznane za poważny brak. W tych okolicznościach nie można ustalić wiarygodnego indywidualnego marginesu dumpingu i trzeba odwołać się do dostępnych faktów.
- (34) W tym względzie, jak zostało to już wspomniane w motywie 72 rozporządzenia tymczasowego, przypomina się, że jedno przedsiębiorstwo dostarczyło wprowadzające w błąd informacje dotyczące struktury przedsiębiorstwa, które ostatecznie nie pozwoliły na porównanie przedstawionych danych liczbowych. Odpowiedź tego przedsiębiorstwa była również w znacznym stopniu niepełna oraz o niskiej jakości. W przypadku drugiego przedsiębiorstwa, podczas gdy każdy z braków rozpatrywany odrębnie mógł nie mieć większego wpływu na obliczanie dumpingu, nagromadzenie takich braków podaje w wątpliwość ogólną wiarygodność danych. Z tego względu oraz ze względu na przyczyny określone w motywie 71 rozporządzenia tymczasowego, użyte zostać musiały dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Nie dostarczono nowych dowodów, które mogłyby zmienić ustalenia.
- (35) Z powodu poważnych braków opisanych powyżej oraz z powodu niemożności sprawdzenia przedłożonych informacji, należało stwierdzić, że przedstawione dane były ogólnie niewiarygodne i nieścisłe. Z tego względu odpowiedzi na kwestionariusz uzyskane od obu przedsiębiorstw musiały zostać w całości odrzucone. W konsekwencji ustalenia w motywach 70–74 oraz wnioski z motywu 75 rozporządzenia tymczasowego, mianowicie, że nie można ustalić marginesów dumpingu dla dwóch producentów eksportujących na podstawie ich własnych danych, lecz częściowo należało je oprzeć na
- dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, zostają niniejszym potwierdzone.
- ### 2.2. Wartość normalna
- (36) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, metodologia zawarta w motywie 76 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.
- ### 2.3. Cena eksportowa
- (37) Obydwie przedsiębiorstwa twierdziły, że obliczenie ceny eksportowej zostało błędnie oparte na cenach zarejestrowanych przez Eurostat w przypadku przywozu objętego kodem CN ex 3904 61 00, ponieważ poza produktem objętym postępowaniem kod ten obejmuje również inne produkty, które nie podlegają niniejszemu postępowaniu.
- (38) W tym względzie należy zauważyć, że znaczna większość przywożonych towarów objętych powyższym kodem CN stanowi produkt rozpatrywany. Niemniej jednak w tymczasowych stwierdzeniach dokonano dostosowań w danych zarejestrowanych w Eurostatie na podstawie dostępnych informacji (wyczenia przemysłu wspólnotowego). Wobec braku innych bardziej rzetelnych informacji, metodologia ta została zachowana w celu określenia ostatecznego marginesu dumpingu.
- (39) Jedno z przedsiębiorstw twierdziło, że w celu określenia ceny eksportowej należy użyć informacji dwóch niepowiązanych importerów, stanowiących więcej niż 80 % jego sprzedaży do Wspólnoty podczas okresu objętego dochodzeniem. Jednakże jeden z tych importerów nie współpracował w pełni podczas dochodzenia. Ponadto dane dostarczone przez współpracującego niepowiązanego importera nie mogły zostać powiązane z danymi dostarczonymi przez producenta eksportującego objętego dochodzeniem. Z tego względu dostarczone dane nie pozwoliły na określenie ceny eksportowej na tej podstawie i wniosek musiał zostać odrzucony.
- (40) Wobec braku innych informacji utrzymana została metodologia określona w motywie 77 rozporządzenia tymczasowego, a cena eksportowa została obliczona na podstawie danych Eurostatu.
- ### 2.4. Porównanie
- (41) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, ustalenia w motywach 78 i 79 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Margines dumpingu

- (42) Z powodu braku uwag od zainteresowanych stron, metodologia stosowana w celu obliczenia marginesów dumpingu, zawarta w motywach 24, 65–68 oraz 80–82 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona. W związku z powyższym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone procentowo w stosunku do ceny importowej cif granica Wspólnoty, są następujące:

Państwo wywozu	Margines dumpingu
ChRL	99,7 %
Rosja	36,6 %

D. SZKODA

1. Produkcja, przemysł i konsumpcja we Wspólnocie

- (43) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 83–87 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Łączna ocena skutków rozpatrywanego przywozu

- (44) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących podtrzymało swoje stanowisko, że w celu oceny szkody przywóz granulowanego PTFE pochodzącego z Rosji powinien zostać wyłączony z powodów określonych w motywie 91 rozporządzenia tymczasowego. W celu poparcia swojego twierdzenia producenci eksportujący argumentowali, że spadek rentowności przemysłu wspólnotowego trwający od 2002 r. zbiegł się ze spadkiem przywozu pochodzącego z Rosji, podczas gdy w 2001 r., kiedy przywóz z Rosji był największy, przemysł wspólnotowy miał wysokie marże zysku. Dla kontrastu, przywóz pochodzący z ChRL wzrósł równoległe z spadkiem marży zysku przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie eksporter stwierdził, że istotna szkoda nie mogła zostać spowodowana przez przywóz pochodzący z Rosji oraz że z tego względu połączenie nie jest uzasadnione.
- (45) Należy zauważyć, że, jak jest to określone w motywie 90 rozporządzenia tymczasowego, tendencje cenowe zarówno z Rosji, jak i z ChRL są podobne. Charakteryzują się tendencją spadkową podczas całego OD oraz każdego roku obniżały się o znaczny procent. Ponadto zarówno przywóz pochodzący z Rosji, jak i z ChRL znacznie podcinał ceny przemysłu wspólnotowego w okresie od 1 stycznia 2001 r. do końca OB (okresu badanego). Dodatkowo zauważa się, że tendencje przywozowe z Rosji, choć wykazywały charakter spadkowy

w 2002 r., utrzymały się następnie na stałym poziomie, a nawet nieco zwiększyły się w trakcie OD. W ostatecznych ustaleniach potwierdzone zostało, że między przywozem granulowanego PTFE z ChRL i Rosji istniała konkurencja na rynku wspólnotowym. Z tego względu oraz w świetle argumentów określonych w motywach 89–92 rozporządzenia tymczasowego nie istnieją żadne powody dające podstawy do wyciągnięcia wniosku, że przywóz z Rosji powinien zostać wyłączony. Powyższy argument został więc odrzucony.

- (46) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 88–93 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

3.1. Wielkość przywozu, udział w rynku oraz ceny rozpatrywanego przywozu

- (47) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 94–96 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.2. Podcinanie cen

- (48) Jeden chiński producent eksportujący wyraził zaniepokojenie tymczasowym stwierdzeniem kosztów ponoszonych po przywozie podczas obliczania ceny przemysłu wspólnotowego. W szczególności eksporter ten utrzymywał, że taki koszt byłby wyższy niż koszt zastosowany w obliczeniach tymczasowych, jednak nie dostarczył żadnych dowodów na poparcie tego stwierdzenia. Określenie kosztów ponoszonych po przywozie na etapie tymczasowym było oparte na faktycznych danych dostarczonych przez dwóch współpracujących importerów. Odpowiedź jednego z tych importerów została poddana weryfikacji. Informacje podane przez drugiego importera, choć nie zostały zweryfikowane, były zgodne ze zweryfikowanymi danymi podanymi przez pierwszego importera i z tego względu zostały uznane za wystarczająco wiarygodne. Z tego względu uznaje się, że dane dostarczane przez importerów były bardziej wiarygodne niż wycenienia sporządzone przez chińskich producentów eksportujących, które ponadto nie zostały poparte żadnymi dowodami. W konsekwencji wniosek ten został odrzucony.
- (49) Jeden chiński producent eksportujący wskazał na błąd pisarski przy obliczaniu dostosowania w przypadku należności celnych przywozowych. W związku z tym dostosowanie w przypadku należności celnych przywozowych dla wszystkich chińskich producentów eksportujących zostało poprawione zgodnie ze stosowaną stawką należności celnych podczas OD.

- (50) Jak zostało zapowiedziane w motywie 98 rozporządzenia tymczasowego, zbadano, czy odpowiednie były dostosowania tymczasowo przyznane ze względu na różnice w jakości pomiędzy produktem podobnym sprzedawanym przez przemysł wspólnotowy a produktem objętym postępowaniem przywożonym z Rosji i ChRL.
- (51) W tym względzie przemysł wspólnotowy twierdził, że obróbka wtórna byłaby jedynie konieczna w przypadku ograniczonej liczby przywożonych typów produktów, tzn. reaktora suspensyjnego. Przemysł wspólnotowy twierdził również, że w celu produkowania materiału wstępnie spiekanego ich produkty muszą również zostać poddane dalszemu przetworzeniu i z tego względu nie jest konieczne żadne dostosowanie ceny przywozu. Dostarczone zostały informacje dotyczące sprzedaży typów produktu o wysokiej jakości produkowanych przez rosyjskich producentów eksportujących, które nie wymagały obróbki wtórnej.
- (52) Stwierdzono, że niektóre typy granulowanego PTFE produkowane przez rosyjskich producentów eksportujących rzeczywiście osiągnęły wyższe standardy jakościowe i z tego powodu mogły być używane bez dalszej obróbki. Jednakże te typy produktów były sprzedawane jedynie w nieznaczonej ilości podczas OD oraz głównie w celu przeprowadzania testów. Z tego względu, na podstawie dostępnych informacji od współpracujących użytkowników, przywóz z Rosji takiego granulowanego PTFE o wyższej jakości stanowił jedynie 1,4 % łącznego przywozu z tego państwa.
- (53) Ponadto stwierdzono, że wszystkie inne rodzaje przywiezionego granulowanego PTFE wymagały obróbki wtórnej, która głównie polegała na nagrzewaniu i dalszym mieleniu. Proces ten musi zostać odróżniony od przetwarzania niezbędnego do produkcji wstępnie spiekanego PTFE, które jest specyficznym procesem następującym po obróbce wtórnej. Dostosowanie przyznane na tymczasowym etapie prawidłowo odzwierciedla dowiedzione różnice w jakości pomiędzy produktem podobnym wytwarzanym przez przemysł wspólnotowy a produktem objętym postępowaniem i nie dotyczy ono dodatkowych kosztów przetwarzania granulowanego PTFE, wymaganego przy produkcji wstępnie spiekanych gatunków produktu. Z tego powodu argument przemysłu wspólnotowego musiał zostać odrzucony.
- (54) Z drugiej strony jeden rosyjski producent eksportujący oraz jeden importer granulowanego PTFE z Rosji twierdzili, że nawet po obróbce wtórnej granulowany PTFE wywożony przez tego producenta eksportującego ciągle charakteryzowałby się gorszą jakością niż granulowany PTFE produkowany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Producent eksportujący dodał, że obróbka wtórna jedynie równoważy różnice w jakości w odniesieniu do wielkości cząstki oraz zanieczyszczeń produktu, wyłączając jednak inne kluczowe parametry jakościowe, takie jak wytrzymałość na rozciąganie i wydłużenie przy zerwaniu, które mają istotny wpływ na faktyczną jakość rosyjskiego granulowanego PTFE oraz w konsekwencji na jakość półfabrykatów. Aby poprzeć to twierdzenie, wyżej wspomniany importer przedstawił informacje na temat wyników testowania, które rzekomo pokazywały różnice w jakości pomiędzy granulowanym PTFE produkowanym przez producentów wspólnotowych a granulowanym PTFE poddanym obróbce wtórnej, przywożonym z Rosji. Na tej podstawie twierdzono, że dostosowanie powinno przekroczyć sam koszt obróbki wstępnej.
- (55) Jednakże dochodzenie nie mogło potwierdzić tych domniemań. Stwierdzono, że informacje przedstawione przez importera dotyczące wyników testowania nie były reprezentatywne, lecz raczej niepotwierdzone, gdyż wybrał on jedynie jedną partię produkcyjną. Nawet w obrębie tej partii cały przetestowany granulowany PTFE spełniał wymagane specyfikacje zgodne z normą, pomimo różnic w specyfikacjach technicznych. Z tego względu przedstawione dowody nie zostały uznane za rozstrzygające. W każdym razie, w oparciu o informacje przedłożone przez powyżej wspomnianego rosyjskiego producenta eksportującego oraz importera, zgłoszona różnica w jakości nie mogła zostać określona ilościowo. Z tego względu potwierdza się, że granulowany PTFE przywożony od tego producenta importującego po obróbce wtórnej wykazuje podobną jakość jak granulowany PTFE produkowany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym oraz może być używany do wielu podobnych zastosowań.
- (56) Uwzględniając powyższe, stwierdzono, że dostosowanie dokonane tymczasowo przy obliczaniu marginesu podcienia było właściwe. Jednakże dostosowanie zostało poprawione na podstawie zweryfikowanych informacji dwóch użytkowników, co pozwoliło na dokładne obliczenie tych kosztów. Dostosowanie wynosiło 36,7 % ceny zakupu użytkowników/importerów objętych postępowaniem.
- (57) Biorąc pod uwagę powyższe poprawki oraz z powodu braku innych uwag, motywy 97–98 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- (58) Na podstawie powyższego, porównanie w odniesieniu do każdego modelu wykazało, że produkt rozpatrywany pochodzący z ChRL i Rosji był sprzedawany we Wspólnocie po cenach podcinających ceny przemysłu wspólnotowego odpowiednio o 20,5 % i 13,5 % w OD, jeśli wyrazi się je jako procent cen przemysłu wspólnotowego.

3.3. Sytuacja przemysłu wspólnotowego i wnioski dotyczące szkody

3.3.1. Uwagi ogólne

- (59) Niektóre zainteresowane strony wskazały na pozytywne tendencje pewnych czynników szkody i twierdziły, że nie wystarcza, że inne wskaźniki szkody, takie jak ceny sprzedaży oraz rentowność, wykazują tendencje negatywne, aby stwierdzić, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę.
- (60) Po pierwsze należy zauważyć, że art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi, że podczas gdy wpływ dumpingowego przywozu na przemysł wspólnotowy powinien być badany na podstawie oceny wszystkich istotnych czynników i wskaźników ekonomicznych, żaden z tych czynników samodzielnie lub wraz z innymi nie musi koniecznie stanowić decydujących wytycznych. Z tego względu nie wymaga się, żeby wszystkie czynniki szkody wykazywały negatywną tendencję, żeby stwierdzić, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę.
- (61) Na tej podstawie, celem określenia, czy przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę, ważne jest rozważenie jego ogólnej sytuacji finansowej. Dlatego też, w przypadku korzystnych zmian w pewnych wskaźnikach szkody, nie powinny być one rozważane w odosobnieniu, ale w szerszym kontekście, tzn. wraz ze zmianami w innych wskaźnikach szkody w celu wyciągnięcia konkretnych wniosków. W omawianym przypadku, oraz jak określono w motywie 117 rozporządzenia tymczasowego, pozytywna tendencja niektórych wskaźników szkody musi być rozpatrywana w kontekście ogólnego znaczącego niekorzystnego wpływu omawianego przywozu na wyniki osiągane przez przemysł wspólnotowy oraz na jego reakcję na taki wpływ. Ogólny niekorzystny obraz sytuacji przemysłu wspólnotowego tłumaczy się w szczególności spadkiem cen sprzedaży oraz rentowności.
- (62) Dlatego też stwierdzono, że podejście zastosowane do tymczasowych stwierdzeń było uzasadnione oraz zgodne z rozporządzeniem podstawowym i z tego powodu zostaje utrzymane do dokonania ostatecznych ustaleń.

3.3.2. Produkcja, zdolności produkcyjne i wykorzystanie zdolności produkcyjnych

- (63) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł wspólnotowy był w stanie zwiększyć swoje moce

produkcyjne, wielkość produkcji oraz wykorzystanie mocy, podczas gdy konsumpcja we Wspólnocie odnotowała spadek, co nie wskazuje na poniesienie szkody przez przemysł wspólnotowy.

- (64) W rzeczywistości spadek konsumpcji (o 12 %) odnotowano jedynie w 2002 r., kiedy wielkość produkcji przemysłu wspólnotowego spadła o 13 %, co przekłada się również na spadek wykorzystania mocy w tym samym roku. W konsekwencji, i jak określono w motywie 102 rozporządzenia tymczasowego, przemysł wspólnotowy musiał obniżyć ceny sprzedaży, zwiększając tym samym wielkość sprzedaży, aby być w stanie konkurować z przywozem po cenach dumpingowych. Niemniej jednak nawet wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego nieznacznie spadła w trakcie 2002 r.
- (65) Ponadto zmiany w wielkości produkcji należy również rozpatrywać w bardziej ogólnym kontekście niż jedynie w odniesieniu do zmian w konsumpcji we Wspólnocie. Dlatego też, jak jest to wspomniane w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego, sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego nieznacznie wzrastała, co miało również wpływ na dane liczbowe dotyczące produkcji. Ponadto wzrost wielkości produkcji granulowanego PTFE tłumaczy się częściowo faktem, że niektórzy producenci wspólnotowi zwiększyli wewnętrzne zastosowanie granulowanego PTFE w produkcji np. związków i zmikronizowanych gatunków. Ogólne zwiększenie wielkości produkcji oraz mocy produkcyjnych w badanym okresie stanowi również próby reakcji przemysłu wspólnotowego na przywóz po cenach dumpingowych, obejmujące zwiększenie wielkości sprzedaży, nawet kosztem cen sprzedaży i rentowności.
- (66) Wobec tego ustalenia sformułowane w motywach 101 i 102 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (67) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wzrost wielkości sprzedaży i udziału w rynku, w szczególności wraz z równoległym spadkiem popytu, wyraźnie wskazuje, że przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody. Rosyjski producent eksportujący twierdził również, że taki wzrost sprzedaży nie może zostać wytłumaczony strategią przemysłu wspólnotowego mającą na celu obniżenie cen sprzedaży w obliczu przywozu po niskich cenach. W tym kontekście zmiany w wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego zostały porównane z przywozem z Rosji, który rzekomo miał tendencję spadkową, pomimo spadających cen importowych.

- (68) Jednakże stwierdzono, że analiza danych dotyczących przywozu z Rosji ukazała nieco inną sytuację. Dlatego też, mimo że przywóz i udział w rynku ze strony Rosji znacznie spadł w latach 2001–2002, wymienione wielkości jedynie nieznacznie spadły w latach 2002 i 2003 oraz nawet nieznacznie wzrosły w OD. Dla kontrastu, ceny sprzedaży przywozu z Rosji charakteryzowały się stałą tendencją spadkową w trakcie całego okresu badawczego. Równolegle ceny przywozu z Chin w większym stopniu uległy spadkowi, a wielkość sprzedaży i udziały w rynku tego przywozu znacznie zwiększyły się w tym samym okresie. Wskazuje to na fakt, że rosyjscy eksporterzy w obliczu chińskiego przywozu po niskich cenach na rynek wspólnotowy byli, tak samo jak przemysł wspólnotowy, zmuszeni do dalszego obniżenia swoich cen importowych w celu odzyskania swojego udziału w rynku wspólnotowym. Ponadto, ponieważ przywóz z Rosji i ChRL był połączony, bardziej stosowne jest przeprowadzenie analizy łącznie, a nie osobno dla każdego z państw eksportujących objętych postępowaniem. W tym względzie przypomina się, że udział w rynku tego przywozu pozostawał w dalszym ciągu bardzo wysoki, a jego ceny drastycznie spadły oraz znacznie podcięły ceny przemysłu wspólnotowego. Z tego względu argument rosyjskiego producenta eksportującego musiał zostać odrzucony.
- (69) Przypomina się, że zmiany w wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz udział w rynku muszą być postrzegane w świetle równoległego spadku wartości sprzedaży oraz cen jednostkowych z powodu przywozu po cenach dumpingowych oraz wynikającego z tego niekorzystnego wpływu na rentowność przemysłu wspólnotowego. Jak wspomniano w motywie 61 niniejszego rozporządzenia, w celu wyciągnięcia konkretnego wniosku w sprawie ogólnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego, korzystne zmiany w tych wskaźnikach nie powinny być rozważane odrębnie, lecz razem ze zmianami w pozostałych wskaźnikach szkody.
- (70) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 103–104 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.4. Zapasy

- (71) Jeden chiński i dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdzili również, że zapasy przemysłu wspólnotowego znacząco obniżyły się pomiędzy rokiem 2003 a OD, co wskazywałoby, że nie została poniesiona istotna szkoda.
- (72) Zauważa się, że zmiany w poziomie zapasów w okresie badanym nie były znaczne i nie charakteryzowały się wyraźną tendencją. Istotnie, podczas gdy zapasy zmniejszyły się o 13 % w latach 2001–2001, wzrosły o 23 punkty procentowe w latach 2002–2003 i ponownie zmniejszyły się o 17 punktów procentowych w OD. Ponadto należy również zauważyć, że zmniejszenie się zapasów pomiędzy 2003 r. a OD wynosiło jedynie 216 ton, co odpowiada 4,3 % wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego w 2003 r. oraz 3,9 % w OD.
- (73) W każdym razie przemysł wspólnotowy produkował granulowany PTFE głównie na zamówienie, a produkty stanowiące zapasy są zazwyczaj towarami czekającymi na wysłanie do klientów. Z tego względu zwiększenie się zapasów w 2003 r. wynika raczej z opóźnień w dostawie i nie może być postrzegane jako znaczący wskaźnik szkody, ponieważ nie ma jako takiego wpływu na sytuację finansową przemysłu wspólnotowego. Dlatego też w tym przypadku zmiany w zapasach nie zostały uznane za znaczący wskaźnik szkody.
- (74) Niektóre zainteresowane strony twierdziły również, że zwiększenie się zapasów w 2003 r., czyli w roku poprzedzającym OD, spowodowało szkodę w przemyśle wspólnotowym, ponieważ przemysł ten był zmuszony do sprzedania zwiększonych zapasów po niższych cenach w trakcie OD. Jak już zostało wspomniane w motywie 73, produkcja była na zamówienie i z tego względu zwiększenie się zapasów w 2003 r. wynika najprawdopodobniej z opóźnień w dostawie, podczas gdy klienci byli już znani, a ceny ustalone. W każdym razie zwiększenie się zapasów o 283 tony w 2003 r. nie może być uznane za znaczne, ponieważ reprezentuje ono 5,6 % wielkości sprzedaży w tym roku. Z tego względu stwierdzono, że zwiększenie się zapasów przed OD nie mogło spowodować istotniejszej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (75) W związku z tym wniosek ten musiał zostać odrzucony, a ustalenia w motywie 105 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.5. Ceny sprzedaży

- (76) Ten sam producent eksportujący twierdził, że negatywna tendencja cen sprzedaży Wspólnoty nie jest znaczącym wskaźnikiem szkody, ponieważ ceny sprzedaży granulowanego PTFE zmniejszyły się na całym świecie w wyniku sił rynkowych. Jeden producent eksportujący podał w wątpliwość poprawność obliczeń, jednakże bez dostarczenia dalszych szczegółów na temat, w jakim stopniu obliczenia te nie są prawidłowe.
- (77) Jeśli chodzi o obliczenia cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego, nie znaleziono żadnego błędu w tymczasowych obliczeniach, które niniejszym zostają potwierdzone.

(78) Powtarza się, że ceny sprzedaży we Wspólnocie znacząco spadły w okresie badanym, co miało duży wpływ na rentowność przemysłu wspólnotowego. Potwierdza się również, że były one uznane za kluczowy czynnik przy określaniu szkody z powodu ich bezpośredniego wpływu na sytuację finansową przemysłu wspólnotowego. Dlatego potwierdza się, że ceny są bardzo znaczącym wskaźnikiem szkody w niniejszym dochodzeniu, a wniosek producentów eksportujących musiał w tym względzie zostać odrzucony.

(79) Bardziej szczegółowo, jeśli chodzi o argument dotyczący rzekomego spadku cen na całym świecie, nie znaleziono żadnych czynników, które wskazują np. na obniżenie kosztów stanowiące podstawę dla takiego spadku cen. Dlatego potwierdza się, że ceny są bardzo znaczącym wskaźnikiem szkody w niniejszym dochodzeniu, a wniosek w tym względzie producentów eksportujących musiał zostać odrzucony w kontekście analizy szkody. Dalsza część tego argumentu dotyczy bardziej związków przyczynowych i zostanie dlatego omówiona poniżej w motywach 106 i 107.

(80) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 106 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.6. Wzrost

(81) Twierdzono, że w stwierdzeniach tymczasowych nie został wytłumaczony wzrost przemysłu wspólnotowego, w szczególności w porównaniu do zmniejszającej się konsumpcji we Wspólnocie w okresie badanym. Ponieważ wzrost przemysłu wspólnotowego został określony za pomocą zmian w udziale w rynku, odsyła się do motywu 103 rozporządzenia tymczasowego oraz do motywów 67 i 69 niniejszego rozporządzenia.

3.3.7. Inwestycje i zdolność do podnoszenia kapitału

(82) Jeden chiński producent eksportujący sprzeciwił się tymczasowym wnioskowi, zgodnie z którym zdolność do podnoszenia kapitału nie jest znaczącym wskaźnikiem szkody.

(83) Jak określono w motywie 109 rozporządzenia tymczasowego, stwierdzono, że, ponieważ producenci wspólnotowi stanowią część większych grup i z tego powodu są finansowani poprzez grupowe systemy łączenia

środków pieniężnych, zdolność do podnoszenia kapitału nie jest znaczącym wskaźnikiem szkody, ponieważ normalnie nie zmienia się, nawet jeśli niektórzy producenci z takich większych grup są w wyjątkowo szkodliwej sytuacji. Chiński producent importujący nie wytłumaczył, w jakim stopniu nie zgadza się z tymi wnioskami, ani nie poparł swojego stwierdzenia żadnymi innymi wytłumaczeniami. W związku z tym wniosek ten musiał zostać odrzucony, a ustalenia w motywach 108 i 109 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.8. Rentowność, zwrot z inwestycji oraz przepływ środków pieniężnych

(84) Niektórzy producenci eksportujący zaobserwowali również, że rentowność przemysłu wspólnotowego wzrosła pomiędzy 2003 r. a OD, co nie zostało rozważone w ustaleniach tymczasowych.

(85) Wniosek ten musiał zostać odrzucony ze względu na fakt, że zmiany w rentowności przemysłu wspólnotowego w całym okresie badanym zostały przeanalizowane w rozporządzeniu tymczasowym. Z tego względu wzrost rentowności pomiędzy 2003 r. a OD nie mógł zmienić wniosku, zgodnie z którym doszło do ogólnego znacznego spadku rentowności pomiędzy 2001 r. a OD, czyli o 9,2 punkty procentowe. Rentowność w trakcie OD była jedynie nieznacznie ponad progiem rentowności, tj. na poziomie 0,1 %, i byłaby niższa, gdyby przemysł wspólnotowy utrzymał swoje ceny, w którym to przypadku utraciłby udział w rynku i wielkość sprzedaży. Z tego względu stwierdzono, że ten czynnik szkody wykazywał wyraźnie negatywną tendencję w okresie badanym.

(86) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 110–111 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.9. Zatrudnienie i produktywność

(87) Chińscy, jak i dwóch rosyjskich producentów eksportujących powtórzyli swoje argumenty dotyczące zmiany w zatrudnieniu i produktywności, sugerując, że te dwa czynniki nie wskazują na istotną szkodę. Wobec braku nowych informacji w tym względzie, ustalenia tymczasowe określone w motywie 112, rozporządzenia tymczasowego zostają utrzymane.

3.3.10. Wzrost wywozu dokonywanego przez przemysł wspólnotowy

(88) Powyżej wspomniani producenci eksportujący twierdzili, że rosnące wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego w trakcie okresu badanego dowodzą, że nie poniósł on istotnej szkody.

(89) W tym kontekście należy wyjaśnić, że w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego mylnie wskazane zostało, że wzrost wywozu wynosił 3 % w okresie badanym. W rzeczywistości wywóz prowadzony przez przemysł wspólnotowy wzrósł o 54 %. Jednakże, jak zostało prawidłowo wskazane w tym samym motywie rozporządzenia tymczasowego, zwiększony wywóz stanowił jedynie 12,7 % łącznej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego w OD. Dlatego też potwierdza się, że w wartościach bezwzględnych wzrost nie był znaczący (tj. około 250 ton). Z tego względu – choć wzrastająca – sprzedaż eksportowa w dalszym ciągu stanowi jedynie małą część łącznej sprzedaży przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie nie została ona uznana za wskaźnik uzasadniający dobrą kondycję przemysłu wspólnotowego.

3.3.11. Płace

(90) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 113 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.12. Wielkość marginesu dumpingu

(91) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 114 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.13. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(92) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 116 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3.3.14. Wnioski dotyczące szkody

(93) O ile argumenty niektórych zainteresowanych stron były oparte na informacjach przedstawionych w skardze, należy zauważyć, że tymczasowe ustalenia były oparte na zweryfikowanych danych producentów wspólnotowych w OD.

(94) Na tej podstawie, pomimo pozytywnej tendencji niektórych czynników szkody, stwierdzono, że ogólna sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego znacznie pogorszyła się w okresie badanym i że poniósł on istotną szkodę w OD.

(95) Dlatego też ustalenia w motywach 101–120 rozporządzenia tymczasowego odnoszące się do sytuacji przemysłu wspólnotowego i wniosków dotyczących szkody zostają niniejszym potwierdzone.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu dumpingowego

(96) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 122–126 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Zmiany w konsumpcji i popycie

(97) Niektóre zainteresowane strony odpowiedzialny, że spadek konsumpcji i popytu na rynku wspólnotowym są czynnikami zmieniającymi ceny i muszą być postrzegane jako główna przyczyna spadku cen i rentowności przemysłu wspólnotowego, a nie przywóz po cenach dumpingowych. Jednakże strony te nie przedstawiły nowych informacji lub dowodów, lecz jedynie powtórzyły twierdzenia przedstawione przed nałożeniem tymczasowych cel. Twierdzono również, że porównanie pomiędzy spadkiem konsumpcji oraz spadkiem wartości rynku wspólnotowego dokonane w motywie 127 rozporządzenia tymczasowego jest nieistotne, ponieważ ceny sprzedaży zależą nie tylko od zmian w konsumpcji i w popycie, ale również od dostaw.

(98) Podczas gdy nie kwestionuje się, że w normalnych warunkach konkurencji ceny wynikają z dostaw i popytu, przypomina się, że w tym przypadku normalne warunki rynkowe zostały zakłócone przez niekonkurencyjne zachowanie, tj. przez praktyki dumpingowe. Dlatego też dochodzenie wykazało istnienie znacznego dumpingu ze strony wszystkich producentów eksportujących w OD oraz znacznego podcinania w całym okresie badanym, co wywarło presję cenową na przemysł wspólnotowy.

- (99) Jak już zostało podkreślone w motywie 129 rozporządzenia tymczasowego, ceny eksportowe Rosji i ChRL uległy znacznie szerszemu spadkowi niż konsumpcja we Wspólnocie w tym samym okresie. Ponadto ceny eksportowe państw objętych postępowaniem w dalszym ciągu znacznie spadały, podczas gdy konsumpcja utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie od 2002 r. i nawet nieznacznie wzrosła. W tym samym czasie ceny sprzedaży przywozu z państw trzecich uległy znacznie mniejszemu spadkowi niż ceny importowe Rosji i ChRL. Bezpośredni związek pomiędzy spadkiem konsumpcji i cenami przemysłu wspólnotowego nie mógł z tego względu zostać ustalony i stwierdzono, że zmiany w konsumpcji nie mogły mieć takiego wpływu, że szkoda wynikająca z przywozu po dumpingowych cenach nie mogła być określona jako istotna. Istotnie przywóz po cenach dumpingowych stanowił znaczny udział w rynku (ok. 35 %) i charakteryzował się bardzo niskimi cenami. W porównaniu z powyższym wpływ spadku konsumpcji, który ponadto występował jedynie do 2002 r., jest rzeczywiście niewielki. Ponadto przemysł wspólnotowy nie stracił korzyści skali w wyniku obniżonej konsumpcji.
- (100) Ta nierównowaga pomiędzy spadkiem cen oraz spadkiem konsumpcji jest również poświadczona faktem, że spadek konsumpcji nie był zgodny ze spadkiem wartości rynkowej we Wspólnocie granulowanego PTFE. Z tego względu porównanie wartości rynkowej i konsumpcji było słuszne, chociaż nie było jedynym wskaźnikiem oceny, czy spadek cen przemysłu wspólnotowego wynikał z przywozów po dumpingowych cenach.
- (101) Z powodu braku innych uwag w tym względzie, ustalenia w motywach 127–129 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- 2.2. *Przywóz pochodzący z państw trzecich, innych niż Rosja i ChRL*
- (102) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 130 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- 2.3. *Wyniki innych producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi*
- (103) Twierdzono, że podczas gdy producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, ponieśli szkodę, szkoda ta przekładała się głównie na stratę udziałów w rynku, a nie na spadek rentowności, jak stało się w przypadku przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie utrzymuje się, że jeden i ten sam czynnik, tj. przywóz po cenach dumpingowych, nie mógł mieć takiego negatywnego wpływu na sytuację producentów wspólnotowych, zarówno wnoszących, jak i niewnoszących skargi. W konsekwencji twierdzono, że istotna szkoda poniesiona przez producentów wspólnotowych musiała zostać spowodowana przez inne czynniki.
- (104) Ten argument musiał zostać odrzucony. Jak wspomniano w motywie 103 rozporządzenia tymczasowego, producenci, w obliczu przywozu po niskich cenach, mają do wyboru albo utrzymanie cen sprzedaży kosztem niekorzystnych zmian w wielkości sprzedaży i w udziale w rynku, albo obniżenie cen sprzedaży celem zachowania w jak największym możliwym stopniu korzyści skali i obronienia swojej pozycji na rynku. Z tego względu nie jest niezwykle, że różni producenci wybierają różne strategie i że szkoda poniesiona przez tych producentów przekłada się na niekorzystne zmiany albo w ich udziale w rynku, albo w ich cenach sprzedaży, lub na połączenie obu i w konsekwencji na spadek rentowności. Biorąc pod uwagę znaczny dumping, duże ilości przywozu oraz udziały w rynku, jak również znaczne podcinanie oraz drastyczny spadek cen przywozu po cenach dumpingowych, można stwierdzić, wobec braku innych przyczyn, że dumping daje początek niekorzystnej sytuacji, takiej jak ta, której doświadczył przemysł wspólnotowy.
- (105) Z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 133 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.
- 2.4. *Zmiany w cenach na świecie, recesja gospodarcza oraz kurczenie się rynku*
- (106) Twierdzono, że na podstawie tendencji spadkowej cen importowych zarejestrowanych przez Eurostat oraz, w szczególności, cen importowych USA i Szwajcarii ceny granulowanego PTFE odnotowały ogólny spadek na całym rynku wspólnotowym. Ta tendencja spadkowa cen wynikałaby również z faktu, że rynek granulowanego PTFE kurczy się, tj. popyt i konsumpcja zmniejszają się. Z tego względu spadek cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego wynika raczej z ogólnej tendencji spadkowej niż z przywozów po cenach dumpingowych z państw objętych postępowaniem.

(107) Należy zauważyć, że analiza cen importowych zarejestrowanych przez Eurostat ogółem, oraz ze Szwajcarii i USA w szczególności, ujawniła, że znacznie przekraczały one poziom cen importowych ChRL i Rosji, jak również poziom cen przemysłu wspólnotowego. Podobnie ceny producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi, przekraczały poziom cen przemysłu wspólnotowego. Z tego względu stwierdzono, że państwa trzecie oraz producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, nie wywarli konkurencyjnej presji na ceny, co mogłoby być postrzegane jako istotne źródło szkody.

(108) Ponadto zauważa się, że, jak wspomniano powyżej, chociaż konsumpcja we Wspólnocie zmniejszała się znacząco w latach 2001–2002, po tym okresie pozostała raczej stabilna, a nawet nieznacznie wzrosła. Ponadto ta tendencja zwykła została potwierdzona po OD. W konsekwencji rynek granulowanego PTFE nie może być uznany za rynek kurczący się.

(109) Na podstawie powyższego stwierdzono, że ogólna spadkowa tendencja gospodarcza w okresie badanym nie przerwała związku przyczynowego między przywozem po dumpingowych cenach z ChRL i Rosji oraz szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

2.5. Wydajność przemysłu wspólnotowego

(110) Niektórzy współpracujący eksporterzy stwierdzili, że tymczasowy wniosek w motywie 135 rozporządzenia tymczasowego, tj. że koszt produkcji przemysłu wspólnotowego zmniejszył się, nie był zgodny z danymi przedstawionymi w skardze, co sugerowało wzrost kosztów jednostkowych przemysłu wspólnotowego w okresie badanym. Twierdzili oni, że należało poddać dochodzeniu, czy ten wzrost kosztów spowodował poniesioną istotną szkodę. W tym względzie należy zauważyć, że wnioski motywu 135 w rozporządzeniu tymczasowym były oparte na danych, które zostały zweryfikowane podczas różnych dochodzeń na miejscu w siedzibach producentów europejskich. W związku z tym wnioski te zostały odrzucone.

(111) Inny producent eksportujący twierdził, że przemysł wspólnotowy obniżył ceny sprzedaży do zbyt niskiego poziomu, co udowodniłby fakt, że przemysł wspólnotowy zwiększył wielkość sprzedaży i zyskał (a nie jedynie utrzymał) udział w rynku w okresie badanym. Ponadto utrzymywano, że spadek rentowności wynikał raczej ze wzrostu kosztów jednostkowych – w wyniku słabego wykorzystania mocy produkcyjnych oraz wzrostu płac – niż z przywozu objętego postępowaniem.

(112) Przede wszystkim należy zauważyć, że w przeciwieństwie do zarzutów producentów eksportujących, koszty produkcyjne we Wspólnocie zmniejszyły się w badanym okresie, i z tego powodu nie zostały uznane za przyczynę spadku rentowności przemysłu wspólnotowego. Podczas gdy prawdą jest, że przemysł wspólnotowy był w stanie utrzymać swoją pozycję na rynku, a nawet zwiększyć swój udział w rynku, odbyło się to kosztem rentowności. Przypomina się, że przywóz objęty postępowaniem znacznie podniósł ceny przemysłu wspólnotowego w okresie badanym, co nie mogło zostać zrekomensowane wzrostem udziału w rynku przemysłu wspólnotowego.

(113) Na podstawie powyższego stwierdzono, że ponieważ przemysł wspólnotowy posiadał wydajne procesy produkcyjne oraz zmniejszające się koszty produkcji, nie był on sam odpowiedzialny za poniesioną istotną szkodę. Ustalenia w motywie 135 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.6. Sprzedaż zmonopolizowana

(114) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło, że sprzedaż zmonopolizowana granulowanego PTFE przez przynajmniej dwóch producentów wspólnotowych znacznie zwiększyła się w badanym okresie. Twierdzono, że ze względu na fakt, że sprzedaż ta była zazwyczaj nierentowna, wzrost sprzedaży zmonopolizowanej powinien zostać uznany za możliwą przyczynę szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

(115) W tym względzie dochodzenie wykazało, że sprzedaż zmonopolizowana stanowiła jedynie około 5 % łącznej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego w OD. Ze względu na małą ilość stwierdzono, że, nawet jeśli nierentowna, sprzedaż zmonopolizowana nie mogła przerwać związku przyczynowego między przywozem po dumpingowych cenach z ChRL i Rosji oraz szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.

2.7. Brak konkurencji pomiędzy granulowanym PTFE przywożonym z Rosji i ChRL oraz PTFE produkowanym i sprzedawanym przez przemysł wspólnotowy

(116) Jeden producent eksportujący twierdził, że ponieważ granulowany PTFE przywożony z państw objętych postępowaniem charakteryzował się ogólną niską jakością i nie był konkurencyjny dla produktu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym, szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy nie mogła zostać spowodowana przywozem objętym postępowaniem.

(117) W tym względzie przypomina się, że w motywach 12–14 niniejszego rozporządzenia stwierdzono, że pomimo różnych możliwych typów produktów, włącznie z różnicami w jakości, granulowany PTFE produkowany przez przemysł wspólnotowy oraz produkt rozpatrywany przywożony z państw objętych postępowaniem mają takie same cechy fizyczne oraz zasadniczo takie same podstawowe zastosowanie końcowe. Jak określono w motywach 16, 90 oraz 92 rozporządzenia tymczasowego oraz w motywie 10 niniejszego rozporządzenia, dochodzenie wykazało również, że wszystkie przywożone typy produktów stanowią konkurencję na rynku wspólnotowym dla typów produkowanych oraz sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy. Dlatego też powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.

2.8. Wywóz przemysłu wspólnotowego

(118) Jak wspomniano w motywie 89 niniejszego rozporządzenia, wzrost cen eksportowych przemysłu wspólnotowego wynosił w rzeczywistości 54 %. Jednakże główne wnioski zawarte w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego, tj., że zwiększony wywóz stanowił jedynie małą część łącznej sprzedaży przemysłu wspólnotowego (tj. 12,7 % w OD), zostają potwierdzone. Z tego względu, oraz z powodu braku uwag w tym względzie, ustalenia w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.9. Wahania kursu wymiany

(119) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że deprecjacja dolara w stosunku do euro spowodowała szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Twierdzono, że: i) deprecjacja dolara zmniejszyła sprzedaż eksportową przemysłu wspólnotowego do Stanów Zjednoczonych; oraz ii) zwiększyła konkurencyjność przywozu z Rosji i Chin.

(120) Jeśli chodzi o sprzedaż eksportową przemysłu wspólnotowego, strony te nie dostarczyły podstawowych dowodów, lecz jedynie oparły swoje stwierdzenie na założeniach. W szczególności nie określiły, czy sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego została rzekomo zmniejszona pod względem wielkości, wartości czy obydwu parametrów naraz. W każdym razie, jak już stwierdzono w motywie 118 niniejszego rozporządzenia, sprzedaż eksportowa przemysłu wspólnotowego wzrosła o 54 % w okresie badanym. Jak wskazano w motywie 134 rozporządzenia tymczasowego, marża zysku osiągnięta przez przemysł wspólnotowy w wyniku tych sprzedaży eksportowych była wyższa niż marża osiągnięta w wyniku sprzedaży na rynku wspólnotowym. Dlatego też nie można uznać, że zmiana w sprzedaży eksportowej przemysłu wspólnotowego wywarła niekorzystny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego.

(121) Jeśli chodzi o przywóz z Rosji i ChRL, należy zauważyć, że odbywał się on po cenach bardzo zaniżonych, tj. osiągał margines dumpingu wynoszący 36,6 % w przypadku Rosji oraz prawie 100 % w przypadku ChRL. Z drugiej strony przywóz z innych państw do Wspólnoty, stanowiący w przybliżeniu 25 % konsumpcji we Wspólnocie, oraz pomimo deprecjacji dolara, odbywał się po znacznie wyższych cenach niż przywóz z Rosji i ChRL. Również podcinanie przywozu objętego postępowaniem było znaczne przez cały okres i znacznie przekroczyło deprecjację dolara w stosunku do euro. Wobec tego wnioski zostają odrzucone.

2.10. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

(122) W oparciu o powyższe uwagi i inne elementy zawarte w motywach 121–138 rozporządzenia tymczasowego stwierdza się, iż przywóz z Rosji i ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Wpływ finansowy na użytkowników

(123) Kilku użytkowników powtórzyło swoje obawy, twierdząc, iż nałożenie ostatecznych środków będzie miało znaczący niekorzystny wpływ na ich sytuację finansową, ponieważ nie będą w stanie przenieść na swoich klientów oczekiwanego wzrostu kosztów wynikającego z nałożenia środków antidumpingowych.

(124) W tym względzie, po tymczasowym ujawnieniu, skontaktowano się z pięcioma użytkownikami/przetwórcami do tej pory niewspółpracującymi oraz poproszono ich o wypełnienie kwestionariusza. Ci użytkownicy/przetwórcy, którzy wystąpili z wnioskiem o kwestionariusz po nałożeniu środków tymczasowych, nie byli wcześniej znani przez instytucje Wspólnoty. Stwierdzono, że pewna liczba tych użytkowników dokonywała przywozu większości granulowanego PTFE stosowanego w ich procesach produkcyjnych/przetwórczych z państw objętych postępowaniem. Użytkownicy ci stanowili znaczną część łącznego przywozu z Rosji i ChRL, jak również łącznej konsumpcji we Wspólnocie. Utrzymywali oni, że środki antidumpingowe miałyby znaczny wpływ na ich rentowność. W tych okolicznościach i biorąc pod uwagę niewielką liczbę użytkowników współpracujących przed nałożeniem środków tymczasowych oraz wpływ nałożenia środków antidumpingowych, którego dotyczy zarzut, uznano za uzasadnione przyjęcie tych odpowiedzi, mimo że zostały przedłożone na późnym etapie dochodzenia, tak aby ustalenia były jak najbardziej reprezentatywne.

- (125) Czterech użytkowników udzieliło odpowiedzi na kwestionariusz (jeden częściowo). Jednym z nich jest użytkownik granulowanego PTFE, którego część produkcji jest bezpośrednio konkurencyjna na rynku granulowanego PTFE dla producentów wspólnotowych, podczas gdy pozostali użytkownicy to przetwórcy produkujący półfabrykaty i produkty gotowe, stosujący granulowany PTFE bezpośrednio we własnym procesie produkcyjnym. Użytkownicy współpracujący przed nałożeniem środków tymczasowych oraz użytkownicy, którzy zgłosili się po nałożeniu ceł tymczasowych, zostali również poproszeni o przedłożenie dodatkowych informacji dotyczących ich kosztów produkcji, celem uzupełnienia danych użytych do ustaleń tymczasowych oraz celem dokonania szczegółowej i dogłębnej analizy wszystkich aspektów sytuacji, w której znaleźli się różni użytkownicy, w szczególności w celu obliczenia dokładnego wpływu środków antydumpingowych na ich rentowność. Jednakże tylko cztery przedsiębiorstwa zareagowały na tę dodatkową prośbę. Reasumując, łącznie współpracowało siedmiu użytkowników reprezentujących 67,8 % łącznego przywozu z państw objętych postępowaniem oraz 41,3 % łącznej konsumpcji we Wspólnocie.
- (126) Dodatkowe dochodzenie wykazało, że wpływ ostatecznych ceł antydumpingowych na użytkowników będzie znacznie różnił się w zależności od ilości przywiezionego granulowanego PTFE stosowanego w ich procesie produkcyjnym. W tym względzie obliczenia zostały przeprowadzone na podstawie założenia, że żaden z użytkowników nie będzie w stanie przenieść wzrostu cen na swoich klientów. W hipotetycznym najgorszym scenariuszu dla dwóch przedsiębiorstw, zaopatrujących się w 70–80 % w granulowany PTFE w państwach objętych postępowaniem, wpływ środków na rentowność został oszacowany na co najwyżej 7,5 %. Dla pozostałych współpracujących użytkowników, przywożących mniej niż 30 % surowca z państw objętych postępowaniem, wpływ, przy założeniu, że wzrost cen nie będzie nawet częściowo przeniesiony na klientów, został oszacowany na maksymalnie 2,7 %.
- (127) Należy jednak zauważyć, że dochodzenie potwierdziło również, że wzrost cen we Wspólnocie w wyniku nałożenia środków antydumpingowych, najprawdopodobniej zostanie przeniesiony na klienta końcowego. W tym względzie stwierdzono, że duża presja cenowa we Wspólnocie wynikała w głównej mierze z przywozu po niskich cenach z ChRL i Rosji. Z tego względu oczekuje się, że wraz z nałożeniem środków antydumpingowych poziom cen granulowanego PTFE we Wspólnocie ogólnie ulegnie wzrostowi. Dochodzenie wykazało również, że produkty przetworzone były po części odsprzedawane przez dystrybutorów czerpiących korzyści z wysokich marży, co wskazuje, że dystrybutorzy ci mają potencjał do zaabsorbowania wzrostu cen. Stwierdzono, że na rynku półfabrykatów i produktów gotowych produkowanych z granulowanego PTFE w OD istniała bardzo mała konkurencja ze strony państw trzecich, co również wskazuje, że wzrost cen zostałby najprawdopodobniej przeniesiony na klienta końcowego. Istotnie rynek półfabrykatów i produktów gotowych jest zdominowany przez przetwórców wspólnotowych, a nie przez produkty przywiezione, a zarówno przetwórcy, jak i produkty przywiezione będą w takim samym stopniu podlegali cłom antydumpingowym. Z tego względu oczekuje się, że wzrost cen wpłynie w takim samym stopniu na wszystkie wspólnotowe podmioty gospodarcze objęte postępowaniem i nie oczekuje się presji cenowej ze strony przywiezionych produktów. Z tych powodów stwierdza się, że użytkownicy najprawdopodobniej przeniosą znaczną część wzrostu cen na swoich klientów, więc oszacowany wpływ środków antydumpingowych na rentowność powinien w rzeczywistości być o wiele bardziej ograniczony niż w przypadku najgorszego scenariusza.
- (128) Po drugie należy zauważyć, że nawet jeśli wzrost cen nie mógłby zostać przeniesiony nawet częściowo, co nie jest realistyczną hipotezą, wpływ na rentowność powyższych czterech współpracujących użytkowników nie wydaje się być nieproporcjonalny. Dwóch użytkowników w dalszym ciągu rejestrowałoby zyski, nawet w przypadku najgorszego scenariusza. Jeden z współpracujących producentów, dla którego oszacowany wpływ środka antydumpingowego wynosiłby nieco powyżej 1 %, odniósł znaczne straty już w OD, które nie były powiązane ze środkami antydumpingowymi. Każdy wzrost cen z powodu ceł antydumpingowych nie miałby z tego względu znacznego wpływu na jego wyniki gospodarcze. Ostatni z użytkowników miał znaczną marżę brutto, tj. ponad 30 %, i z tego względu oczekuje się, że może on, przynajmniej częściowo, sam zaabsorbować wzrost cen wynikający z nałożenia ceł antydumpingowych.
- (129) Jak wspomniano w motywie 125 niniejszego rozporządzenia, powyższe ustalenia odzwierciedlają sytuację użytkowników reprezentujących prawie 70 % łącznego przywozu z państw objętych postępowaniem i około 40 % konsumpcji we Wspólnocie. Dochodzenie objęło również użytkowników różnego rodzaju, tj. reprezentujących różne sektory przemysłowe, używających granulowanego PTFE albo bezpośrednio, albo w półfabrykatkach, dokonujących przywozu dużych ilości z państw objętych postępowaniem lub jedynie jego ograniczonych ilości. Z tego względu uznano, że powyższe ustalenia mogą zostać uznane za w dużej mierze reprezentatywne. Należy również zauważyć, że, jak wspomniano w motywie 147 rozporządzenia tymczasowego, wpływ ceł antydumpingowych na niektórych użytkowników jest nieznaczny, gdyż granulowany PTFE stanowi raczej małą część kosztów ogólnych.

- (130) Ponadto należy zauważyć, że wszyscy współpracujący użytkownicy prowadzą znaczną część interesów poza Wspólnotą. Istotnie 24,6 % wielkości sprzedaży użytkowników jest wywożone poza Wspólnotę. Oznacza to, że system uszlachetniania czynnego pozwala tym użytkownikom na uzyskanie zwrotu lub na uniknięcie płacenia ceł antidumpingowych nałożonych na przywożony granulowany PTFE. W konsekwencji środki nie będą miały wpływu na tę dziedzinę działalności użytkowników.
- (131) Podczas rozważania możliwego wpływu środków na użytkowników, należy również zauważyć, że ich obecna sytuacja finansowa wynika częściowo z nieuczciwej konkurencji wynikającej z istnienia przywozu po dumpingowych cenach. Powinno to zostać wzięte pod uwagę podczas porównywania możliwego negatywnego wpływu środków na użytkowników z korzystnym wpływem na pozostałe zainteresowane strony, w szczególności na przemysł wspólnotowy.
- (132) Z powodu wszystkich powyższych przyczyn stwierdza się, że prawdopodobny wpływ środków na użytkowników nie będzie nieproporcjonalny. Dlatego też stwierdza się, że nałożenie środków antidumpingowych nie jest sprzeczne z interesem Wspólnoty.

2. Przywóz półfabrykatów oraz produktów gotowych

- (133) Niektórzy użytkownicy twierdzili również, że znajdują się w sytuacji, w której zostanie zakłócona konkurencja względem producentów półfabrykatów oraz produktów gotowych w państwach objętych postępowaniem, którzy nie będą podlegali cłom antidumpingowym, w szczególności ponieważ tacy producenci będą dokonywać wywozu do Wspólnoty mniejszych ilości granulowanego PTFE, a zwiększą wywóz półfabrykatów i produktów gotowych. W konsekwencji użytkownicy we Wspólnocie musieliby przenieść część działalności poza Wspólnotę Europejską w celu uzyskania dostępu do tańszego surowca.
- (134) W odniesieniu do półfabrykatów i produktów gotowych, stwierdzono, że zagrożenie wynikające z rosnącego przywozu tańszych półfabrykatów i gotowych produktów przetworzonych z państw objętych postępowaniem nie jest nieuchronne. Na podstawie dostępnych informacji, tj. w szczególności stwierdzonej różnicy w jakości między przywożonym granulowanym PTFE z państw objętych postępowaniem a PTFE produkowanym przez przemysł wspólnotowy, ani rosyjscy, ani chińscy producenci nie są obecnie w stanie wyprodukować pełnej gamy produktów, produkowanej przez użytkowników we Wspólnocie, z powodu braku niezbędnej wiedzy specjalistycznej. Pewna liczba stron zaobserwowała, że wiedza

specjalistyczna rosyjskich i chińskich producentów, jak również jakość ich produktów, cały czas zwiększa się oraz że nałożenie ostatecznych ceł antidumpingowych przyspieszy ten proces, ponieważ będzie stanowiło bodziec do przeniesienia produkcji półfabrykatów i produktów gotowych do państw, w których granulowany PTFE jest dostępny po niższych cenach. Zauważa się, że według niektórych podmiotów na rynku przywóz półfabrykatów z państw objętych postępowaniem istotnie wydaje się charakteryzować tendencją zwyżkową. Jednakże nie istnieją dowody sugerujące, że jakość przywożonych produktów jest porównywalna z jakością produktów produkowanych i sprzedawanych na rynku wspólnotowym i że doprowadzi to do większej konkurencji oraz ryzyka zwiększenia przywozu półfabrykatów i produktów gotowych.

- (135) Ponadto twierdzenie, że rzeczywiście rozważy się przeniesienie działalności przetwórczej poza Wspólnotę lub że eksporterzy przestawią się na bardziej przetworzone produkty, nie zostało poparte wystarczającymi dowodami. Dochodzenie wykazało również, że niektórzy użytkownicy dopiero niedawno zainwestowali w procesy produkcyjne we Wspólnocie, co wskazuje, że przeniesienie zakładów produkcyjnych jest bardzo nieprawdopodobne.

3. Zatrudnienie

- (136) Twierdzono również, że przemysł przetwórczy zatrudnia o wiele więcej osób niż producenci wspólnotowi granulowanego PTFE i że te miejsca pracy byłyby zagrożone w przypadku nałożenia środków antidumpingowych.
- (137) Dochodzenie wykazało, że informacje dostarczone przez zainteresowane organizacje użytkowników/importerów na temat zatrudnienia były w dużej mierze przesadzone. Dodatkowo jedynie część miejsc pracy byłaby bezpośrednio zagrożona w wyniku nałożenia ceł antidumpingowych. Należy również zauważyć, że produkcja granulowanego PTFE jest bardziej kapitałochłonna, podczas gdy produkcja półfabrykatów lub produktów gotowych wymaga wykorzystania większej liczby pracowników. Z tego względu bezpośrednio porównanie liczby miejsc pracy między przemysłem zajmującym się granulowanym PTFE, a przemysłem przetwórczym nie jest właściwe. Ponadto należy zauważyć, że niektóre miejsca pracy stworzone przez producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi, oraz przez dostawców również będą zagrożone. Jak wskazano powyżej, producenci wspólnotowi, którzy nie wnieśli skargi, od początku badanego utracili znaczną część udziałów w rynku. Pewna liczba użytkowników, i z tego względu również miejsc pracy we Wspólnocie, jest uwarunkowana w pełni lub częściowo dostawami od przemysłu wspólnotowego oraz od producentów wspólnotowych, którzy nie wnieśli skargi. Z tego względu, jeśli przemysł wspólnotowy przestanie istnieć, te miejsca pracy będą równie zagrożone.

4. Niedobór dostaw

(138) Pewna liczba stron odpowiedziała również, że nałożenie ostatecznych ceł doprowadzi do niedoboru dostaw, ponieważ spowoduje, że producenci eksportujący z ChRL i Rosji nie będą dokonywali wywozu swoich produktów do Wspólnoty, a przemysł wspólnotowy nie ma wystarczających mocy produkcyjnych, żeby sprostać popytowi we Wspólnocie. Twierdzono również, że nawet jeśli przemysł wspólnotowy teoretycznie miałby moce produkcyjne do zwiększenia produkcji PTFE, nie byłoby to interesujące z gospodarczego punktu widzenia, ponieważ produkcja granulowanego PTFE przynosiłaby mniejszy zysk niż produkcja innych fluoropolimerów. Twierdzono, że inne źródła, takie jak Japonia i USA, nie będą dobrą alternatywą, ponieważ ceny importowe z tych państw utrzymują się na wysokim poziomie. Ponadto twierdzono, że niedobór na rynku wspólnotowym zostałby pogorszony przez oczekiwany wzrost popytu na tym rynku. Z drugiej strony, w przypadku niektórych zastosowań na niskim poziomie, produkt wyprodukowany we Wspólnocie miałby zbyt wysoką jakość i byłby zbyt drogi do takich zastosowań. Twierdzono również, że reaktor suspensyjny w ogóle nie będzie sprzedawany we Wspólnocie, podczas gdy wstępnie spiekane gatunki produktów są produkowane we Wspólnocie w ograniczonych ilościach, więc użytkownicy będą zależni od przywozu z państw objętych postępowaniem.

(139) Należy przypomnieć, że moce produkcyjne przemysłu wspólnotowego wynoszą 9 200 ton, przy 80 % wykorzystaniu mocy produkcyjnych. Wielkość sprzedaży w OD wynosiła około 4 845 ton. Oznacza to, że producenci, którzy wnieśli skargę, będą w stanie sprzedać dodatkowe 4 355 tony produktu podobnego, co wynosi 85 % łącznego przywozu z państw objętych postępowaniem. Odrzucony musiał zostać argument, zgodnie z którym przemysł wspólnotowy nie użyje wolnych mocy produkcyjnych do wyprodukowania granulowanego PTFE z powodu niskiej marży zysku pochodzącej ze sprzedaży tego produktu. Należy zauważyć, że argument ten nie został poparty dowodami. Ponadto niska rentowność sprzedaży granulowanego PTFE przez przemysł wspólnotowy wynikała z przywozu po dumpingowych cenach, który znacznie podcinał ceny przemysłu wspólnotowego i z tego względu powodował istotną presję cenową. Z tego względu, wraz z nałożeniem ostatecznych ceł antydumpingowych, ceny na rynku Wspólnoty powinny wzrosnąć, co będzie miało również korzystny wpływ na rentowność.

(140) Jeśli chodzi o reaktor suspensyjny, stwierdzono, że jedynie bardzo ograniczone ilości zostały przywiezione w OD. Podobnie przywóz wstępnie spiekanych gatunków produktu był bardzo ograniczony w OD, co oznacza, że wstępnie spiekane gatunki produktu są

produkowane przez samych użytkowników. Stwierdzono, że co najmniej dwóch producentów wspólnotowych jest w stanie wyprodukować wstępnie spiekane gatunki produktu. Jak wspomniano powyżej, przemysł wspólnotowy w OD sprzedawał również materiał pozagatunkowy, który jest porównywalny do materiału o niskiej jakości z ChRL i Rosji.

(141) Pozostałe źródła, takie jak Japonia i USA, są również dostępne. Argument, że ceny importowe z tych państw są wyższe niż ceny z państw objętych postępowaniem oraz że granulowany PTFE z Japonii i USA nie jest z tego powodu dobrą alternatywą, nie może zostać zaakceptowany, ponieważ celem ceł antydumpingowych jest w rzeczy samej wyeliminowanie szkodliwego dumpingu i przywrócenie uczciwych warunków konkurencji.

(142) Ponadto przypomina się, iż celem środka antydumpingowego nie jest w żadnym razie zablokowanie dostępu produktom z państw objętych postępowaniem do rynku Wspólnoty, lecz raczej przywrócenie równych reguł gry, które zostały zakłócone przez nieuczciwe praktyki handlowe. Z tego względu granulowany PTFE z państw objętych postępowaniem, łącznie z typami produktów, w przypadku których wystąpiono z zarzutem niedoboru, może w dalszym ciągu być wprowadzany na rynek wspólnotowy, lecz po wyższych cenach.

(143) W oparciu o powyższe rozważania i inne elementy zawarte w motywach 139–153 rozporządzenia tymczasowego, stwierdza się, iż nie istnieją przekonujące powody, które przemawiałyby za powstrzymaniem się od nałożenia środków antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem z Rosji i ChRL.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(144) W oparciu o metodologię objaśnioną w motywach 154–159 rozporządzenia tymczasowego obliczony został poziom usuwający szkodę do celów ustanowienia poziomu środków, które należy ostatecznie nałożyć.

(145) Jeden rosyjski producent eksportujący twierdził, że dostosowanie z tytułu różnic w poziomie handlu powinno być zostać oparte na informacjach dostarczonych przez współpracującego niepowiązanego importera, który był głównym odbiorcą jego przywozu do Wspólnoty. Jednakże, mimo że informacje tego importera zostały zweryfikowane na miejscu, z powodu bardzo skomplikowanej struktury sprzedaży omawianego importera, obejmującej kilka różnych przedsiębiorstw, które nie przedstawiły żadnych informacji, ceny zakupu oraz w konsekwencji marże zysku tego niepowiązanego importera nie mogły zostać wiarygodnie ustalone i z tego względu nie zostały użyte. Producent eksportujący twierdził, że w celu obliczenia dostosowania z tytułu różnic w poziomie handlu cena importowa CIF powinna zostać porównana z ceną odsprzedaży we Wspólnocie omawianego importera. Jednakże stwierdzono, że metodologia ta nie będzie prowadziła do bardziej wiarygodnych wyników, niż metodologia użyta w stwierdzeniach tymczasowych. Dla porównania dostępne informacje, w szczególności sprawozdania finansowe importera, które były przedmiotem kontroli biegłych rewidentów, potwierdziły, że oszacowania sporządzone w stwierdzeniach tymczasowych są wiarygodne.

(146) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących twierdziło również, że porównanie ich cen eksportowych z niewyrządzającą szkody ceną, powinno być zostać przeprowadzone w odniesieniu do każdego modelu. W szczególności twierdzono, że droższe specjalistyczne typy produkowane przez przemysł wspólnotowy powinny zostać wyłączone z obliczeń dotyczących poziomu usuwającego wystąpienie szkody. W tym kontekście przypomina się, jak określono w motywach 28–40 niniejszego rozporządzenia, ustalenia w przypadku dwóch rosyjskich producentów eksportujących musiały zostać oparte na dostępnych faktach, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ nie były dostępne wiarygodne dane w odniesieniu do każdego modelu, ustalenie ceny eksportowej tych producentów eksportujących zostało oparte na danych zarejestrowanych w Eurostacie. Ponadto jak wspomniano w motywach 9 i 55 niniejszego rozporządzenia, przywożony PTFE po obróbce wtórnej charakteryzował się podobną jakością jak PTFE produkowany we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy i mógł być używany do prawie wszystkich zastosowań, w tym zastosowań na wysokim poziomie. Powyższy wniosek musiał zostać w związku z tym odrzucony.

(147) Kilka stron zakwestionowało poziom zysku wynoszący 9,3 % użyty do obliczenia marginesu zaniżania cen, twierdząc, że był on zbyt wysoki. W szczególności twierdzono, że należało uwzględnić, że rynek granulowanego PTFE kurczy się, a koszt produkcji rośnie, i z tego względu przemysł wspólnotowy nie byłby w stanie osiągnąć zysku wynoszącego 9,3 % przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Zaproponowano użycie marży zysku wynoszącej 5 %.

(148) W tym względzie przypomina się, że marża zysku wynosząca 9,3 % została oparta na faktycznych i zweryfikowanych danych przedstawionych przez

producentów wspólnotowych, tj. dowodach, które wykazywały, że 9,3 % to osiągnięty w rzeczywistości zysk, zanim przywóz po dumpingowych cenach zaczął pojawiać się na rynku Wspólnoty. Zauważa się również, że, jak wspomniano w motywie 112 niniejszego rozporządzenia, koszt produkcji zmniejszył się w badanym okresie. Wobec braku nowych informacji, metodologia zastosowana do określenia marginesu szkody, opisana w motywach 156–159 rozporządzenia tymczasowego, zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Cła ostateczne

(149) W związku z powyższym uznano, że ostateczne cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonych marginesów dumpingu, ale nie powinno być wyższe od marginesu szkody ustalonego zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(150) Proponowane ostateczne stawki cła, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Państwo wywozu	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Proponowane cło antydumpingowe
ChRL	55,5 %	99,7 %	55,5 %
Rosja	40,0 %	36,6 %	36,6 %

(151) W celu zapewnienia odpowiedniego stosowania cła antydumpingowego, poziom cła rezydualnego powinien zostać zastosowany nie tylko w przypadku niewspółpracującego eksportera, lecz również w przypadku tych przedsiębiorstw, które nie dokonywały wywozu w OD. Jednakże przedsiębiorstwa te są prozone, jeśli spełnią wymagania określone w art. 11 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, o przedłożeniu wniosku o przeprowadzenie przeglądu zgodnie z powyższym artykułem w celu indywidualnego rozpatrzenia ich sytuacji.

3. Zobowiązania

(152) Jeden chiński producent eksportujący, któremu nie przyznano ani MET, ani IT, wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania. Jednakże zgodnie z praktyką Komisji zobowiązanie przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET ani IT, nie zostało przyjęte, ponieważ niemożliwe jest w ich przypadku indywidualne określenie marginesu dumpingu. Ponadto dochodzenie wykazało, że sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa objętego postępowaniem nie były wiarygodne, więc monitorowanie zobowiązania okazałoby się niemożliwe w praktyce.

(153) Dwóch rosyjskich producentów eksportujących również wyraziło zainteresowanie złożeniem zobowiązania. Jednakże, jak stwierdzono w motywach 28–35 niniejszego rozporządzenia, ustalenia w przypadku obydwu producentów eksportujących musiały zostać dokonane na podstawie dostępnych faktów. Przypomina się, że przedsiębiorstwa dostarczyły wprowadzające w błąd informacje w odniesieniu do niektórych aspektów dochodzenia, co wpłynęło na dokładność i wiarygodność ich współpracy. Komisja nie była jednak przekonana, że zobowiązanie ze strony tych przedsiębiorstw będzie można skutecznie monitorować i z tego względu odrzuciła propozycje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz tak zwanego granulowanego politetrafluoroetyleny (PTFE), zawierającego nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetyleny, bez wypełniaczy, w formie proszku lub granulek, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych (tj. mikroproszek fluoropolimeru określony zgodnie z normą ASTM D5675-04) objęty kodem CN ex 3904 61 00 (kod TARIC 3904 61 00 50), pochodzący z Rosji i ChRL. Powyżej wspomniany opis produktu obejmuje również produkty przedstawiane jako surowy polimer (reaktor suspensyjny) w postaci mokrej lub suchej.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną w odniesieniu do ceny netto, franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 ustala się następująco:

Państwo	Stawka celna
ChRL	55,5 %
Rosja	36,6 %

3. O ile nie określono inaczej, stosowane są obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cło antydumpingowe zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 862/2005 na przywóz tzw. granulowanego politetrafluoroetyleny (PTFE) zawierającego nie więcej niż 3 % innych jednostek monomerów niż tetrafluoroetyleny, bez wypełniaczy, w postaci proszku lub granulek, z wyłączeniem materiałów zmikronizowanych oraz jego surowego polimeru (reaktor suspensyjny) – ten ostatni może występować w postaci mokrej lub suchej, objętych kodem CN ex 3904 61 00 (kod TARIC 3904 61 00 50) oraz pochodzących z Rosji i ChRL, pobiera się według stawki ostatecznej nałożonego cła. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych są zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1988/2005**z dnia 7 grudnia 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	57,6
	204	42,7
	212	89,9
	999	63,4
0707 00 05	052	141,0
	204	51,3
	220	147,3
	999	113,2
0709 90 70	052	122,2
	204	105,5
	999	113,9
0805 10 20	052	72,0
	204	65,0
	382	31,4
	388	37,6
	524	38,5
	999	48,9
0805 20 10	052	72,1
	204	64,7
	999	68,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,0
	400	82,4
	624	97,9
	999	84,4
0805 50 10	052	63,4
	999	63,4
0808 10 80	052	78,2
	400	92,7
	404	93,8
	720	72,8
	999	84,4
0808 20 50	052	140,1
	400	86,0
	404	53,2
	999	93,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1989/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1164/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy znajdującej się w posiadaniu polskiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1164/2005 ⁽²⁾ zostało zmienione w szczególności w celu przesunięcia na dzień 28 czerwca 2006 r. daty wygaśnięcia ważności ofert.
- (2) W ramach przedłużenia ważności, tygodnie przypadające na okres od dnia 26 października 2005 r., w czasie których nie dokonuje się przetargu, nie zostały sprecyzowane. Operatorzy mogliby zatem złożyć wtedy w dobrej wierze oferty, chociaż nie przewidziane jest w tym okresie żadne zebranie Komitetu Zarządzającego.
- (3) Należy zatem, w okresie do dnia 28 czerwca 2006 r., wyłączyć tygodnie, w czasie których nie odbędzie się żaden przetarg.
- (4) Z uwagi na przewidywalne potrzeby rynków oraz na ilości, które posiada polska agencja interwencyjna, Polska poinformowała Komisję o zamiarze zwiększenia za pośrednictwem swojej agencji interwencyjnej ilości wystawionej do przetargu o 65 197 ton. Uwzględniając sytuację na rynku, należy pozytywnie rozpatrzyć wniosek złożony przez Polskę.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1164/2005.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1164/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ilość „90 000” ton zastępuje się ilością „155 197” ton;
- 2) w art. 4 ust. 1 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Termin składania ofert w odniesieniu do następnych przetargów częściowych upływa w każdą środę o godzinie 15.00 (czasu lokalnego obowiązującego w Brukseli), z wyjątkiem dni: 3 sierpnia 2005 r., 17 sierpnia 2005 r., 31 sierpnia 2005 r., 28 grudnia 2005 r., 12 kwietnia 2006 r. i 24 maja 2006 r., przypadających w tygodniach, w czasie których nie prowadzi się żadnych przetargów.”.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1742/2005 (Dz.U. L 280 z 25.10.2005, str. 4).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1990/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1165/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy, znajdującej się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1165/2005 ⁽²⁾ zostało zmienione w celu przesunięcia na dzień 28 czerwca 2006 r. daty wygaśnięcia ważności ofert.
- (2) W ramach przedłużenia ważności, tygodnie przypadające na okres od dnia 26 października 2005 r., w czasie których nie dokonuje się przetargu, nie zostały sprecyzowane. Operatorzy mogliby zatem wtedy złożyć w dobrej wierze oferty, chociaż nie przewidziane jest w tym okresie żadne zebranie Komitetu Zarządzającego.
- (3) Należy zatem, w okresie do dnia 28 czerwca 2006 r., wyłączyć tygodnie, w czasie których nie odbędzie się żaden przetarg.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1165/2005.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1165/2005 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Termin składania ofert w odniesieniu do następnych przetargów częściowych upływa w każdą środę o godzinie 15.00 (czasu lokalnego obowiązującego w Brukseli), z wyjątkiem dni: 3 sierpnia 2005 r., 17 sierpnia 2005 r., 31 sierpnia 2005 r., 28 grudnia 2005 r., 12 kwietnia 2006 r. i 24 maja 2006 r., przypadających w tygodniach, w czasie których nie prowadzi się żadnych przetargów.”.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2005 (Dz.U. L 280 z 25.10.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1991/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1166/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy znajdującej się w posiadaniu francuskiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1166/2005 ⁽²⁾ zostało zmienione w celu przesunięcia na dzień 28 czerwca 2006 r. daty wygaśnięcia ważności ofert.
- (2) W ramach przedłużenia ważności, tygodnie przypadające na okres od dnia 26 października 2005 r., w czasie których nie dokonuje się przetargu, nie zostały sprecyzowane. Operatorzy mogliby zatem wtedy złożyć w dobrej wierze oferty, chociaż nie przewidziane jest w tym okresie żadne zebranie Komitetu Zarządzającego.
- (3) Należy zatem, w okresie do dnia 28 czerwca 2006 r., wyłączyć tygodnie, w czasie których nie odbędzie się żaden przetarg.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1166/2005.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1166/2005 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Termin składania ofert w odniesieniu do następnych przetargów częściowych upływa w każdą środę o godzinie 15.00 (czasu lokalnego obowiązującego w Brukseli), z wyjątkiem dni: 3 sierpnia 2005 r., 17 sierpnia 2005 r., 31 sierpnia 2005 r., 28 grudnia 2005 r., 12 kwietnia 2006 r. i 24 maja 2006 r., przypadających w tygodniach, w czasie których nie prowadzi się żadnych przetargów.”.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1743/2005 (Dz.U. L 280 z 25.10.2005, str. 5).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1992/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1168/2005 otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym kukurydzy, znajdującej się w posiadaniu austriackiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1168/2005⁽²⁾ zostało zmienione w celu przesunięcia na dzień 28 czerwca 2006 r. daty wygaśnięcia ważności ofert.
- (2) W ramach wspomnianego przedłużenia ważności tygodnie przypadające na okres od dnia 26 października 2005 r., w czasie których nie dokonuje się przetargu, nie zostały sprecyzowane. Operatorzy mogliby zatem wtedy złożyć w dobrej wierze oferty, chociaż nie przewidziane jest w tym okresie żadne zebranie Komitetu Zarządzającego.
- (3) Należy zatem w okresie do 28 czerwca 2006 r. wyłączyć tygodnie, w czasie których nie odbędzie się żaden przetarg.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1168/2005.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1168/2005 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Termin składania ofert w odniesieniu do następnych przetargów częściowych upływa w każdą środę o godzinie 15.00 (czasu lokalnego obowiązującego w Brukseli), z wyjątkiem dni: 3 sierpnia 2005 r., 17 sierpnia 2005 r., 31 sierpnia 2005 r., 28 grudnia 2005 r., 12 kwietnia 2006 r. i 24 maja 2006 r., przypadających w tygodniach, w czasie których nie prowadzi się żadnych przetargów.”.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 188 z 20.7.2005, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1744/2005 (Dz.U. L 280 z 25.10.2005, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1993/2005**z dnia 7 grudnia 2005 r.****w sprawie dostosowania refundacji wywozowych do słodu na mocy art. 15 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 akapit pierwszy,

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do słodu i jęczmienia zmagazynowanego pod koniec roku gospodarczego, który jest wywożony jako sódł w okresie pierwszych trzech miesięcy następnego roku gospodarczego w ramach pozwoleń, dla których została wcześniej ustalona refundacja przed dniem 1 lipca.

a także mając na uwadze, co następuje:

2. Do celów ustalenia dnia wywozu właściwą datą jest dzień, w którym zostały zakończone formalności celne określone w art. 24 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000⁽⁴⁾.

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1680/78 z dnia 17 lipca 1978 r. w sprawie dostosowania refundacji wywozowych do słodu na mocy art. 16 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2727/75⁽²⁾ zostało znacząco zmienione⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.

Artykuł 2

(2) Artykuł 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 ustanawia warunki dostosowania wcześniej ustalonych refundacji dokonywanych w przypadku słodu jęczmiennego, wywożonego w pierwszych trzech miesiącach roku gospodarczego, na który niniejsza refundacja została wcześniej ustalona przed dniem 1 lipca.

1. Aby uzyskać dostosowanie refundacji wywozowych do słodu jęczmiennego na mocy art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, eksporter musi:

(3) Należy upewnić się, w przypadku gdy to dostosowanie ma być wykonane, że sódł jęczmienny wywożony w trakcie pierwszych trzech miesięcy roku gospodarczego znajdował się na składzie przed upływem poprzedniego roku gospodarczego lub został wyprodukowany z jęczmienia znajdującego się na składzie przed upływem tego roku. A zatem należy ustalać ilości jęczmienia i słodu znajdujące się na składzie z upływem danego roku gospodarczego. W każdym Państwie Członkowskim za ustalanie takich ilości i za podejmowanie wszelkich kroków niezbędnych dla zapewnienia przestrzegania zgodności przepisów Wspólnoty dotyczących dostosowania refundacji wywozowych do słodu wywożonego w rozpatrywanym okresie powinny być odpowiedzialne właściwe organy danego Państwa Członkowskiego.

a) jeżeli sódł został wyprodukowany z jęczmienia znajdującego się na składzie przed upływem tego roku gospodarczego, przedłożyć odpowiedzialnemu za wypłacenie refundacji właściwemu organowi danego Państwa Członkowskiego dokumenty poświadczające:

i) że jęczmień pochodzi z zapasów zgłoszonych zgodnie z art. 3 właściwemu organowi danego Państwa Członkowskiego, znajdujących się na terenie tego Państwa Członkowskiego;

ii) że sódł został wywieziony po dniu 30 czerwca i przed dniem 1 października tego roku;

b) jeżeli sódł znajdował się na składzie przed upływem roku gospodarczego, przedłożyć odpowiedzialnemu za wypłacenie refundacji właściwemu organowi tego Państwa Członkowskiego dokumenty poświadczające:

i) że sódł pochodzi z zapasów zgłoszonych zgodnie z art. 3 poniżej właściwemu organowi danego Państwa Członkowskiego, znajdujących się na terenie tego Państwa Członkowskiego;

ii) że sódł został wywieziony po dniu 30 czerwca i przed dniem 1 października tego roku.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

2. Dokumenty określone w ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz lit. b) ppkt (i) są przechowywane przez właściwe organy, odpowiedzialne za wypłacenie refundacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1978, str. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2029/86 (Dz.U. L 173 z 1.7.1986, str. 44).

⁽³⁾ Patrz: załącznik II.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.

Artykuł 3

1. Właściciel składu słodu lub jęczmienia podlegającego wywozowi jako sód objęty dostosowaną refundacją musi dokonać zgłoszenia właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, na którego terenie znajdowały się dane zapasy, listem poleconym lub drogą elektroniczną, wysłanym nie później niż trzeciego dnia roboczego lipca, wskazującego stan danych zapasów słodu i jęczmienia, posiadanych przez siebie na dzień 30 czerwca. Takie zgłoszenie zawiera co najmniej pozycje określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli warunki ustanowione w ust. 1 zostały spełnione, dany właściwy organ wystawia, na wniosek zainteresowanej strony, jedno lub większą liczbę świadectw stwierdzających, że wywiezione produkty rzeczywiście znajdowały się na składzie przed upływem poprzedniego roku gospodarczego, a zatem spełniają warunki umożliwiające dokonanie dostosowania refundacji zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

Świadectwa mogą być wystawiane wyłącznie w odniesieniu do ilości nieprzekraczającej ilości zgłoszonej zgodnie z ust. 1. Wcześniej wystawione świadectwo może być na wniosek zainteresowanej strony wymienione na dwa lub większą liczbę świadectw dotyczących poszczególnych partii ogólnej ilości.

Artykuł 4

1. Właściwy organ danego Państwa Członkowskiego:

a) przeprowadza niezbędne kontrole zapasów i ich przepływu wewnątrz tego Państwa Członkowskiego;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

b) podejmuje wszelkie dodatkowe środki, konieczne, aby wziąć pod uwagę specjalne warunki występujące w tym Państwie Członkowskim, w szczególności środki dotyczące okresów, w których należy przeprowadzać kontrole zapasów i ich przepływu.

2. Państwa Członkowskie przedkładają Komisji, nie później niż dnia 31 grudnia danego roku, pisemne sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia, wskazujące ilości jęczmienia i słodu, które znajdowały się na składzie z końcem danego roku gospodarczego oraz ilości słodu wywiezionego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. W każdym Państwie Członkowskim właściwym organem jest agencja interwencyjna lub jakikolwiek inny organ wyznaczony przez dane Państwo Członkowskie.

Artykuł 5

Rozporządzenie (EWG) nr 1680/78 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Podstawowe informacje, jakich należy dostarczyć z deklaracją zapasów słodu lub jęczmienia na dzień 30 czerwca

A. Słód

1. Ilość w podziale według kategorii słodu.
2. Miejsce składowania.

B. Jęczmień

1. Ilość.
2. Miejsce składowania.
3. Zgłoszenie poświadczające, że:
  - a) jęczmień nie pochodzi z nowego zbioru we Wspólnocie;
  - b) jęczmień może być przetworzony na słód.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego zmiana

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1680/78	(Dz.U. L 193 z 18.7.1978, str. 10)
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2029/86	(Dz.U. L 173 z 1.7.1986, str. 44)

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1680/78	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ustęp 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ustęp 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ustęp 1 tiret pierwsze zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ustęp 1 litera a) zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ustęp 1 tiret pierwsze litera a)	Artykuł 2 ustęp 1 litera a) podpunkt i)
Artykuł 2 ustęp 1 tiret pierwsze litera b)	Artykuł 2 ustęp 1 litera a) podpunkt ii)
Artykuł 2 ustęp 1 tiret drugie zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ustęp 1 litera b) zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ustęp 1 tiret drugie litera a)	Artykuł 2 ustęp 1 litera b) podpunkt i)
Artykuł 2 ustęp 1 tiret drugie litera b)	Artykuł 2 ustęp 1 litera b) podpunkt ii)
Artykuł 2 ustęp 2	Artykuł 2 ustęp 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
—	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1994/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

ustalające produkty podstawowe, które nie kwalifikują się do zaliczek na poczet refundacji wywozowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 akapit pierwszy i odpowiadające przepisy innych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rolnych,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych produktów rolnych⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1618/81 z dnia 17 czerwca 1981 r. ustalające produkty podstawowe, które nie kwalifikują się do zaliczek na poczet refundacji wywozowych⁽³⁾, zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.

(2) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 565/80 stosuje się do produktów przetworzonych i towarów uzyskanych z produktów podstawowych, pod warunkiem że wewnętrzne ustalenia dotyczące uszlachetniania czynnego nie są zabronione w odniesieniu do produktów porównywalnych. Należy sporządzić wykaz tych produktów, określonych w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 565/80. Uszlachetnianie czynne jest zakazane w przypadku niektórych produktów porównywalnych z produktami podstawowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2003 (Dz.U. L 67 z 12.3.2003, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.1981, str. 17. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3480/88 (Dz.U. L 305 z 10.11.1988, str. 28).

⁽⁴⁾ Patrz: załącznik II.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Produkty podstawowe, które nie kwalifikują się do ustaleń określonych w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, są wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Jednakże powyższe produkty podstawowe podlegają wyłączeniu jedynie w przypadku gdy przeznacza się je do wykorzystania przy przetwarzaniu produktów wymienionych:

a) w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem wymienionych tam produktów objętych kodem CN 2309;

b) w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003⁽⁵⁾.

Artykuł 2

Rozporządzenie (EWG) nr 1618/81 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie
1104	Ziarna zbóż obrobione w inny sposób (na przykład łuszczone, miażdżone, płatkowane, perełkowane, śrutowane lub krojone), z wyjątkiem ryżu objętego pozycją 1006; zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone:
1104 30	– Zarodki zbóż, całe, miażdżone, płatkowane lub mielone
1106	Mąka, mączka i proszek, z suszonych roślin strączkowych objętych pozycją 0713, z sago lub z korzeni, lub bulw objętych pozycją 0714, lub z produktów objętych działem 8:
1106 20	– Z sago lub z korzeni, lub z bulw objętych pozycją 0714:
1106 20 90	– – Pozostałe
1109 00 00	Gluten pszenny, nawet suszony
2302	Otręby, śruta i inne pozostałości odsiewu, przemiału lub innej obróbki zbóż i roślin strączkowych, nawet granulowane:
2302 10	– Kukurydziane
2302 20	– Ryżowe
2302 30	– Pszenne
2302 40	– Z pozostałych zbóż
2303	Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości, wysłodki buraczane, wycieczyny z trzciny cukrowej i pozostałe odpady z produkcji cukru, pozostałości i odpady browarnicze i gorzelniane, nawet w postaci granulek:
2303 10	– Pozostałości z produkcji skrobi i podobne pozostałości: – – Pozostałości z produkcji skrobi z kukurydzy (z wyłączeniem stężonych płynów z rozmiękania) o zawartości białka w przeliczeniu na suchy produkt:
2303 10 11	– – – Przekraczającej 40 % masy

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1618/81	(Dz.U. L 160 z 18.6.1981, str. 17)
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2880/84	(Dz.U. L 272 z 13.10.1984, str. 15)
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3480/88	(Dz.U. L 305 z 10.11.1988, str. 28)

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 1618/81	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	—
—	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1995/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1864/2004 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1864/2004⁽²⁾ przewiduje dwa okresy stosowania pozwoleń na przywóz rocznie.
- (2) W interesie ograniczenia obciążeń administracyjnych dla właściwych organów Państw Członkowskich oraz importerów, powinien być przedstawiony tylko jeden wniosek rocznie. W celu zapewnienia ciągłości przywozu w ciągu roku pozwolenia powinny być ważne od faktycznej daty ich wydania do dnia 31 grudnia danego roku.
- (3) W celu lepszego zarządzania niektóre numery porządkowe kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1864/2004 powinny zostać zmienione. Ze względu na przejrzystość wszystkie one powinny być wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1864/2004.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1864/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- (¹) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).
- (²) Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 30. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1857/2005 (Dz.U. L 297 z 15.11.2005, str. 9).

1) artykuł 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

1. Otwiera się system kontyngentów taryfowych w odniesieniu do przywozów wspólnotowych grzybów zakonserwowanych z rodzaju *Agaricus*, objętych kodami CN 0711 51 00, 2003 10 20 i 2003 10 30 (zwanymi dalej grzybami zakonserwowanymi), na warunkach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Wielkości poszczególnych kontyngentów, ich numer porządkowy i okresy ich obowiązywania zostały określone w załączniku I.

2. Stosowana stawka celna wynosi 12 % *ad valorem* dla produktów objętych kodem CN 0711 51 00 oraz 23 % w przypadku produktów objętych kodami CN 2003 10 20 i 2003 10 30.

Jednakże nie stosuje się opłat celnych w odniesieniu do produktów pochodzących z Rumunii oraz Bułgarii”;

2) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Pozwolenia są ważne od faktycznej daty ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, do dnia 31 grudnia danego roku.”;

3) artykuł 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku przywozów pochodzących z Chin i innych krajów, jeżeli ilość przyznana jednej z kategorii importerów nie została w całości przez nią wykorzystana, pozostała część może zostać przyznana innej kategorii.”;

4) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7**Ograniczenia mające zastosowanie do wniosków składanych przez różnych importerów**

1. Całkowita ilość (waga netto po odsączeniu) objęta złożonym przez tradycyjnego importera wnioskiem o wydanie pozwolenia na przywóz do Wspólnoty zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin i/lub innych krajów nie może odnosić się do ilości przekraczającej 150 % ilości referencyjnej.

2. Całkowita ilość (waga netto po odsączeniu) objęta złożonym przez nowego importera wnioskiem o wydanie pozwolenia na przywóz do Wspólnoty zakonserwowanych grzybów pochodzących z Chin i/lub innych krajów nie może odnosić się do ilości przekraczającej 1 % sumy kontyngentów taryfowych przyznanych Chinom i innym krajom zgodnie z załącznikiem I.”;

5) artykuł 8 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Importerzy składają wnioski o wydanie pozwolenia w ciągu pierwszych pięciu dni roboczych stycznia.”;

6) w art. 9 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Nie później niż dziesiątego dnia roboczego stycznia Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach, na które zostały złożone wnioski o wydanie pozwolenia.”;

7) w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli okaże się, że ilości określone we wniosku przekraczają dostępną ilość, Komisja ustala, w drodze rozporządzenia, współczynnik przydziału dla danych wniosków o wydanie pozwolenia.”;

8) artykuł 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli okaże się, że wnioski i/lub oświadczenia złożone przez importera właściwym organom Państwa Członkowskiego okażą się fałszywe, wprowadzające w błąd lub nieprawidłowe, o ile nie zostało to spowodowane autentyczną pomyłką, właściwe organy zainteresowanych Państw Członkowskich wykluczą danego importera z systemu wniosków o wydanie pozwoleń na następny okres stosowania określony w art. 8 ust. 2.”;

9) załącznik I zastępuje się tekstem znajdującym się w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wielkość, numer porządkowy i okres stosowania kontyngentów taryfowych określonych w art. 1 ust. 1 w tonach
(waga netto po odsączeniu)

Kraj pochodzenia	Nr porządkowy	Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia każdego roku
Bułgaria	09.4725	2 887,5 (*)
Rumunia	09.4726	500
Chiny	09.4157	23 750
Inne kraje	09.4158	3 290

(*) Od dnia 1 stycznia 2006 r. przydział dla Bułgarii zwiększa się o 275 ton rocznie.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1996/2005**z dnia 7 grudnia 2005 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz cukru trzcinowego w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i porozumień preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1159/2003 z dnia 30 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu cukru trzcinowego w latach gospodarczych 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1464/95 i (WE) nr 779/96 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia zobowiązań dostawy, po zerowej stawce celnej, produktów oznaczonych kodem CN 1701, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.
- (2) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 przewiduje szczegółowe zasady dotyczące ustalenia kontyngentów taryfowych, po zerowej stawce celnej, w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, wyrażonych jako ekwiwalent cukru białego

i pochodzących z krajów, które podpisały Protokół AKP i Umowę z Indiami.

- (3) Artykuł 22 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 otwiera kontyngenty taryfowe, po stawce celnej 98 EUR za tonę, produktów oznaczonych kodem CN 1701 11 10, pochodzących z Brazylii, Kuby i innych państw trzecich.
- (4) W okresie od 28 listopada do 2 grudnia 2005 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, zostały przedłożone właściwym władzom wnioski o pozwolenie na przywóz dla ilości całkowitej przekraczającej ilość przewidzianą w zobowiązaniu dostawy dla danego kraju, ustaloną na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003 odnośnie do cukru preferencyjnego z AKP-Indii.
- (5) W tych okolicznościach Komisja powinna ustalić współczynnik redukcyjny umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do dostępnej ilości oraz zaznaczyć, jeżeli odpowiedni limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wniosków złożonych w okresie od 28 listopada do 2 grudnia 2005 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1159/2003, pozwolenia na przywóz wydaje się dla limitów ilościowych określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 987/2005 (Dz.U. L 167 z 29.6.2005, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 568/2005 (Dz.U. L 97 z 15.4.2005, str. 9).

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny z AKP-INDII
Tytuł II rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2005/2006

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 28.11.2005–2.12.2005 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Barbados	100	
Belize	100	
Kongo	100	
Fidżi	100	
Gujana	100	
Indie	62,0759	Wykorzystany
Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
Jamajka	100	
Kenia	100	
Madagaskar	100	
Malawi	100	
wyspa Mauritius	100	
Mozambik	0	Wykorzystany
Saint Christopher i Nevis	100	
Suazi	100	
Tanzania	100	
Trynidad i Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	0	Wykorzystany

Specjalny cukier preferencyjny
Tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2005/2006

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 28.11.2005–2.12.2005 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Indie	100	
AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 1159/2003
Rok gospodarczy 2005/2006

Kraj	Ilość, która musi być dostarczona w okresie od 28.11.2005–2.12.2005 w procentach ilości wnioskowanej	Limit
Brazylia	0	Wykorzystany
Kuba	100	
Inne państwa trzecie	0	Wykorzystany

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1997/2005**z dnia 7 grudnia 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 różnica między cenami produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym i we Wspólnocie może zostać objęta przez refundację wywozową.
- (2) Zastosowanie tych reguł i kryteriów do bieżącej sytuacji na rynkach w sektorze wieprzowiny prowadzi do ustalenia refundacji w następujący sposób.
- (3) W odniesieniu do produktów oznaczonych kodem CN 0210 19 81 należy ustalić refundacje w wysokości uwzględniającej z jednej strony charakterystykę jakościową produktów oznaczonych tym kodem oraz z drugiej strony przewidywalny rozwój cen produkcji na rynku światowym. Należy jednak zapewnić utrzymanie uczestnictwa Wspólnoty w handlu międzynarodowym w odniesieniu do niektórych charakterystycznych produktów włoskich oznaczonych kodem CN 0210 19 81.
- (4) Ze względu na warunki konkurencji w niektórych państwach trzecich, które tradycyjnie są największymi importerami produktów oznaczonych kodami CN 1601 00 i CN 1602, należy przewidzieć dla tych produktów kwotę uwzględniającą powyższą sytuację. Należy jednak zapewnić, żeby refundacja była przyznawana tylko w odniesieniu do wagi netto części jadalnych, z wyłączeniem wagi kości zawartych ewentualnie w tych przetworach.
- (5) Zgodnie z art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 sytuacja na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych rynków mogą uczynić koniecznym zróżnicowanie refundacji do produktów określonych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75 w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (6) Należy ustalać refundacje, uwzględniając zmiany w nomenklaturze związanej z refundacjami, ustanowionej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 ⁽²⁾.
- (7) Uzasadnione jest ograniczenie przyznawania refundacji tylko do produktów, które mogą być dopuszczone do swobodnego obrotu wewnątrz Wspólnoty. Należy więc przewidzieć, że w celu skorzystania z refundacji produkty muszą posiadać znak jakości zdrowotnej, jak przewidują odpowiednio dyrektywa Rady 64/433/EWG ⁽³⁾, dyrektywa Rady 94/65/WE ⁽⁴⁾ oraz dyrektywa Rady 77/99/EWG ⁽⁵⁾.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Wieprzowiny nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz produktów, na których wywóz przyznana jest refundacja, o której mowa w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75, oraz kwoty refundacji są określone w Załączniku.

Produkty muszą spełniać odpowiednie warunki oznakowania jakości zdrowotnej przewidziane w:

— załączniku I, rozdziale XI dyrektywy 64/433/EWG,

— załączniku I, rozdziale VI dyrektywy 94/65/WE,

— załączniku B, rozdziale VI dyrektywy 77/99/EWG.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1365/2000 (Dz.U. L 156 z 29.6.2000, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 558/2005 (Dz.U. L 94 z 13.4.2005, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 95/23/WE (Dz.U. L 243 z 11.10.1995, str. 7).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/76/WE (Dz.U. L 10 z 16.1.1998, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe w sektorze wieprzowiny

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
0210 11 31 9110	P06	EUR/100 kg	54,20
0210 11 31 9910	P06	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9100	P06	EUR/100 kg	54,20
0210 19 81 9300	P06	EUR/100 kg	54,20
1601 00 91 9120	P06	EUR/100 kg	19,50
1601 00 99 9110	P06	EUR/100 kg	15,20
1602 41 10 9110	P06	EUR/100 kg	29,00
1602 41 10 9130	P06	EUR/100 kg	17,10
1602 42 10 9110	P06	EUR/100 kg	22,80
1602 42 10 9130	P06	EUR/100 kg	17,10
1602 49 19 9130	P06	EUR/100 kg	17,10

Uwaga: Kody produktów i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w zmienionym rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12).

Inne miejsca przeznaczenia zostały określone następująco:

P08 Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1998/2005

z dnia 7 grudnia 2005 r.

ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2771/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku jaj ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaj i albuminą mleka ⁽³⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽⁴⁾, ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów

w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen zgodnie z pochodzeniem. W konsekwencji ceny reprezentatywne powinny być opublikowane.

- (3) Niezbędny jest jak najszybsze zastosowanie tej zmiany, uwzględniając sytuację na rynku.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 104. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2916/95 (Dz.U. L 305 z 19.12.1995, str. 49).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 47. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1878/2005 (Dz.U. L 300 z 17.11.2005, str. 49).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

KOD CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szty, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	105,1	4	01
		98,0	6	03
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	209,8	27	01
		219,5	24	02
		234,4	20	03
		264,5	11	04
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	207,4	27	01
		280,6	5	04
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	192,4	28	01
		277,0	3	03
		199,2	26	04

⁽¹⁾ Pochodzenie przywozu

- 01 Brazylia
- 02 Tajlandia
- 03 Argentyna
- 04 Chile

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1999/2005**z dnia 7 grudnia 2005 r.****określające ilości, odnośnie do których mogą być składane wnioski o pozwolenie na przywóz w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2006 r. w ramach kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1279/98 dla Bułgarii i Rumunii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1279/98 z dnia 19 czerwca 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w decyzjach Rady 2003/286/WE i 2003/18/WE dla Bułgarii i Rumunii ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1271/2005 z dnia 1 sierpnia 2005 r. określające procentowo miarę, w jakiej mogą zostać uwzględnione wnioski o pozwolenie na przywóz, złożone w lipcu 2005 r. w ramach kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1279/98 dla Bułgarii i Rumunii ⁽²⁾ ustaliło warunki, na jakich wnioski o pozwolenie na przywóz złożone na okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2005 r. mogą być uwzględnione.
- (2) Ilości produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Bułgarii i Rumunii, jakie można importować na warunkach specjalnych w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2005 r. przewidziane w art. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1279/98 i na

jakie zostały złożone wnioski, były niższe od ilości dostępnych. Co za tym idzie, zgodnie z akapitem drugim wymienionego artykułu, należy przenieść ilości pozostałe z danego okresu, dodając je do ilości dostępnych dla okresu następnego dla Bułgarii i Rumunii.

- (3) Ilości produktów wołowych i cielęcych pochodzących z Bułgarii i Rumunii, jakie można importować na warunkach specjalnych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2006 r., powinno się ustalić z uwzględnieniem ilości pozostających do dyspozycji z poprzedniego okresu, zgodnie z art. 2 akapit 2 rozporządzenia (WE) nr 1279/98,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE :

Artykuł 1

Ilości, na jakie mogą opiewać wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz złożone dla okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2006 r., w ramach kontyngentów taryfowych na wołowinę i cielęcinę, przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1279/98, są wyszczególnione w załączniku do niniejszego rozporządzenia, według krajów pochodzenia i numeru seryjnego kontyngentu.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 20.6.1998, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1240/2005 (Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 34).

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 2.8.2005, str. 39.

ZAŁĄCZNIK

Ilości dostępne w okresie przewidzianym w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1279/1998 od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 2006 r.

Pochodzenie produktu	Numer seryjny	Kod CN	Ilość dostępna (t)
Rumunia	09.4753	0201 0202	3 788
	09.4765	0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51	100
	09.4768	1602 50	500
Bułgaria	09.4651	0201 0202	2 245
	09.4784	1602 50	660

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2000/2005**z dnia 7 grudnia 2005 r.****ustanawiające refundacje wywozowe do wołowiny i cielęciny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 tego rozporządzenia a cenami na te produkty wewnątrz Wspólnoty może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenia Komisji (EWG) nr 32/82 ⁽²⁾, (EWG) nr 1964/82 ⁽³⁾, (EWG) nr 2388/84 ⁽⁴⁾, (EWG) nr 2973/79 ⁽⁵⁾ i (WE) nr 2051/96 ⁽⁶⁾ ustanawiają warunki przyznawania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych kawałków mięs wołowiny i cielęciny oraz niektórych konserw z wołowiny i cielęciny, oraz warunki przyznawania pomocy dotyczącej niektórych miejsc przeznaczenia.
- (3) Na podstawie stosowania niniejszych zasad i kryteriów w odniesieniu do przewidywanej sytuacji na rynku wołowiny i cielęciny wynika, że refundacja powinna być ustalana w przedstawiony poniżej sposób.
- (4) W odniesieniu do żywych zwierząt, w celu uproszczenia, refundacje wywozowe nie powinny być przyznawane dla kategorii, w przypadku których obrót handlowy z krajami trzecimi jest znikomy. Ponadto, mając na względzie dobrostan zwierząt, należy w możliwie największym zakresie ograniczyć refundacje wywozowe do żywych zwierząt przeznaczonych do uboju.
- (5) W związku z tym refundacje wywozowe do takich zwierząt powinny być przyznawane jedynie krajom trzecim, które z przyczyn kulturowych lub religijnych tradycyjnie importują znaczne ilości zwierząt przeznaczonych do uboju w kraju.
- (6) W celu zapobiegania nadużyciom, w przypadku żywych zwierząt przeznaczonych do reprodukcji przyznawanie refundacji wywozowych do zwierząt hodowlanych czystej krwi należy ograniczyć do jałówek i krów w wieku do 30 miesięcy.
- (7) Aby umożliwić wprowadzenie niektórych wspólnotowych produktów z wołowiny i cielęciny na rynek międzynarodowy, refundacje wywozowe powinny być przyznawane w odniesieniu do niektórych miejsc przeznaczenia do niektórych produktów objętych kodami CN 0201, 0202 i 1602 50.
- (8) Poziom wykorzystania refundacji wywozowych do niektórych kategorii produktów z wołowiny i cielęciny okazał się być znikomy. Dotyczy to również niektórych miejsc przeznaczenia położonych w pobliżu obszaru Wspólnoty. Refundacje wywozowe nie powinny być już ustalane dla takich kategorii.
- (9) Refundacje przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są ustalane na podstawie kodów produktów określonych w nomenklaturze przyjętej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiającym nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽⁷⁾.
- (10) Refundacje wywozowe do mięsa mrożonego powinny być dostosowane do refundacji określonych dla mięsa świeżego lub chłodzonego innego niż z dorosłego bydła płci męskiej.
- (11) Kontrole produktów objętych kodem CN 1602 50 powinny być wzmożone poprzez uzależnienie przyznania refundacji wywozowych od tych produktów od tego, czy były wytworzone zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczek na poczet refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 4 z 8.1.1982, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 744/2000 (Dz.U. L 89 z 11.4.2000, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 212 z 21.7.1982, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2772/2000 (Dz.U. L 321 z 19.12.2000, str. 35).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 221 z 18.8.1984, str. 28. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3661/92 (Dz.U. L 370 z 19.12.1992, str. 16).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 336 z 29.12.1979, str. 44. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3434/87 (Dz.U. L 327 z 18.11.1987, str. 7).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 274 z 26.10.1996, str. 18. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2333/96 (Dz.U. L 317 z 6.12.1996, str. 13.)

⁽⁷⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 558/2005 (Dz.U. L 94 z 13.4.2005, str. 22).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2003 (Dz.U. L 67 z 12.3.2003, str. 3).

- (12) Refundacje wywozowe powinny być przyznawane tylko do produktów dopuszczonych do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty. Dlatego, aby produkty kwalifikowały się do objęcia refundacją wywozową, powinny posiadać znak jakości zdrowotnej ustanowiony w dyrektywie Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy świeżym mięsem⁽¹⁾, dyrektywie Rady 77/99/EWG z dnia 21 grudnia 1976 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na handel wewnątrzspółnotowy produktami mięsnymi⁽²⁾ i dyrektywie Rady 94/65/WE z dnia 14 grudnia 1994 r. ustanawiającej wymagania w odniesieniu do produkcji i wprowadzania na rynek mięsa mielonego i przetworów mięsnych⁽³⁾.
- (13) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1964/82 specjalna refundacja wywozowa może ulec obniżeniu, jeśli wywożona ilość mięsa bez kości wynosi mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % całkowitej masy mięsa otrzymanej przez odkostnianie.
- (14) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją rynku wołowiny i cielęciny. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione. Jednakże zniesienie to nie może doprowadzić do zróżnicowanych refundacji wywozowych do innych krajów.
- (15) Komitet Zarządzający ds. Wołowiny i Cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wykaz produktów, do których przyznawane są refundacje wywozowe zgodnie z art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, oraz kwota tych refundacji i miejsce przeznaczenia określone są w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
2. Produkty muszą spełniać właściwe wymagania w zakresie oznaczania jakości zdrowotnej określone w:
  - rozdziale XI załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG,
  - rozdziale VI załącznika B do dyrektywy 77/99/EWG,
  - rozdziale VI załącznika I do dyrektywy 94/65/WE.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1964/82, stawka refundacji wywozowej do produktów oznaczonych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 10 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Fakt, że w przypadku Rumunii i Bułgarii nie zostały ustalone żadne refundacje wywozowe, nie jest uważany za stanowiący zróżnicowanie refundacji.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽³⁾ Dz.U. L 368 z 31.12.1994, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 grudnia 2005 r. określającego refundacje wywozowe dla wołowiny i cielęciny

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji (?)
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	37,0
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	37,0
0102 90 71 9000	B11	EUR/100 kg żywej wagi	29,5
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	52,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	30,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	69,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	41,1
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	69,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	41,1
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	52,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	30,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	87,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	51,4
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	52,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	30,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	32,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 30 00 9100 ^{(2) (6)}	B04	EUR/100 kg wagi netto	121,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	71,3
	EG	EUR/100 kg wagi netto	147,9
0201 30 00 9120 ^{(2) (6)}	B04	EUR/100 kg wagi netto	72,8
	B03	EUR/100 kg wagi netto	42,8
	EG	EUR/100 kg wagi netto	88,8
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	23,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	7,8
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	16,9
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	32,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji (7)
1602 50 31 9125 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	61,3
1602 50 31 9325 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	54,5
1602 50 39 9125 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	61,3
1602 50 39 9325 (5)	B00	EUR/100 kg wagi netto	54,5

(1) Dopuszczenie do tej podpozycji jest uzależnione od przedstawienia zaświadczenia znajdującego się w załączniku do zmienionego rozporządzenia (EWG) nr 32/82.

(2) Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 1964/82, zmienionym.

(3) Zrealizowane zgodnie z warunkami rozporządzenia (EWG) nr 2973/79, zmienionego.

(4) Zrealizowane zgodnie z warunkami rozporządzenia (WE) nr 2051/96, zmienionego.

(5) Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2388/84, zmienionym.

(6) Zawartość chudego mięsa wołowego z wyłączeniem tłuszczu jest określona według procedury badawczej, zamieszczonej w Załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, str. 39). Wyrażenie „średnia zawartość” odnosi się do ilości zawartej w próbce, tak jak to zostało określone w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, str. 6). Próbkę jest pobierana z tej partii danego towaru, która przedstawia najwyższe ryzyko.

(7) Na mocy art. 33 ust. 10 zmienionego rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, nie przyznaje się żadnej refundacji wywozowej dla produktów importowanych z krajów trzecich i reeksportowanych do krajów trzecich.

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w zmienionym rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Alfa-cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12).

Pozostałe miejsca przeznaczenia określa się w sposób następujący:

B00: wszystkie miejsca przeznaczenia (kraje trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jak eksport poza Wspólnotę) z wyjątkiem Rumunii i Bułgarii.

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo, Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrywanie w żywność i catering (przeznaczenie, o którym mowa w art. 36 i 45 oraz, jeżeli właściwe, w art. 44 zmienionego rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 (Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11)).

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

B11: Liban i Egipt.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 6 grudnia 2005 r.

**zwalniająca Danię i Słowenię z niektórych zobowiązań dotyczących obrotu leśnym materiałem
rozmnożeniowym zgodnie z dyrektywą Rady 1999/105/WE**

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 4727)

(Jedynie teksty w języku duńskim i słoweńskim są autentyczne)

(2005/871/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 1999/105/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

uwzględniając wnioski złożone przez Danię i Słowenię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 1999/105/WE Komisja może na określonych warunkach zwolnić Państwo Członkowskie ze zobowiązań dotyczących obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym ustanowionych w wymienionej dyrektywie.
- (2) Dania i Słowenia złożyły wnioski o zwolnienie ze zobowiązań w odniesieniu do niektórych gatunków drzew.
- (3) Ponieważ leśnego materiału rozmnożeniowego tych gatunków zazwyczaj nie reprodukuje się ani nie wprowadza do obrotu w tych Państwach Członkowskich, a uprawa tych gatunków drzew ma dla nich znikome znaczenie gospodarcze, należy zwolnić Danię i Słowenię ze zobowiązań w ramach dyrektywy

1999/105/WE w odniesieniu do wymienionych gatunków i leśnego materiału rozmnożeniowego.

- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zwalnia się Danię i Słowenię z obowiązku stosowania dyrektywy 1999/105/WE z wyjątkiem art. 17 ust. 1 w odniesieniu do gatunków wymienionych w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii i Republiki Słowenii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2000, str. 17.

ZAŁĄCZNIK

GATUNEK	Dania	Słowenia
<i>Abies cephalonica</i>	x	
<i>Abies pinsapo</i>	x	x
<i>Castanea sativa</i>	x	
<i>Cedrus atlantica</i>	x	x
<i>Cedrus libani</i>	x	x
<i>Fraxinus angustifolia</i>	x	
<i>Larix sibirica</i>	x	x
<i>Picea sitchensis</i>		x
<i>Pinus brutia</i>	x	x
<i>Pinus canariensis</i>	x	x
<i>Pinus cembra</i>	x	
<i>Pinus contorta</i>		x
<i>Pinus halepensis</i>	x	
<i>Pinus leucodermis</i>	x	x
<i>Pinus pinaster</i>	x	
<i>Pinus pinea</i>	x	
<i>Pinus radiata</i>	x	x
<i>Quercus cerris</i>	x	
<i>Quercus ilex</i>	x	
<i>Quercus pubescens</i>	x	
<i>Quercus suber</i>	x	

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1986/2005 z dnia 6 grudnia 2005 r. otwierającego kontyngenty taryfowe na przywóz do Wspólnoty niektórych przetworzonych produktów rolnych pochodzących z Rumunii oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2244/2004

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 319 z dnia 7 grudnia 2005 r.)

Na stronie 5, załącznik otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Kontyngenty i cła stosowane w przywozie do Wspólnoty towarów pochodzących z Rumunii

Nr porządkowy	Kod CN	Opis	Wielkość kontyngentu w tonach		Stawka celna mająca zastosowanie w granicach kontyngentu
			Od 1.12.2005 do 31.12.2005	Od 1.1.2006 do 31.12.2006	
(1)	(2)	(3)	(4)		(5)
09.5836	ex 0405 ex 0405 20 0405 20 10 0405 20 30	Masło i pozostałe tłuszcze oraz oleje otrzymane z mleka; produkty mleczarskie do smarowania: - Produkty mleczarskie do smarowania: -- o zawartości tłuszczu 39 % masy i większej, ale mniejszej niż 60 % -- o zawartości tłuszczu 60 % masy i większej, ale mniejszej niż 75 %	91,667	1 200	0 %
09.5838	ex 1704 ex 1704 90 1704 90 99	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą) niezawierające kakao: - Pozostałe: ----- Pozostałe	25	330	0 %
09.5840	ex 1806 ex 1806 10 1806 10 90	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao: - Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego: -- zawierający 80 % masy lub więcej sacharozy (włącznie z cukrem inwertowanym wyrażonym jako sacharoza) lub izoglukozy wyrażonej jako sacharoza	3,667	50	0 %
09.5842	ex 1806 ex 1806 90 1806 90 90	Czekolada i inne preparaty żywnościowe zawierające kakao - Pozostałe --- Pozostałe	3,667	50	0 %
09.5845	ex 1901 ex 1901 90 1901 90 99	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao obliczone w stosunku do całkowitej odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze produktów od nr 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao obliczone w stosunku do całkowitej odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; - Pozostałe --- Pozostałe --- Pozostałe	3,667	50	0 %

(1)	(2)	(3)	(4)		(5)
09.5847	ex 1905 ex 1905 90 1905 90 90	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne wyroby - Pozostałe: ---- Pozostałe	1,833	24	0 %
09.5849	ex 2202 ex 2202 90 2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009: - Pozostałe: --- Pozostałe, zawierające tłuszcz uzyskany z produktów objętych pozycjami od 0401 do 0404: ----- mniej niż 0,2 % masy --- 0,2 % masy lub więcej, ale mniej niż 2 % masy --- 2 % masy lub więcej	125	1 500	0 %
09.5860	2205 2205 10 2205 10 10 2205 10 90 2205 90 2205 90 10 2205 90 90	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron, przyprawione roślinami lub substancjami aromatycznymi: - w pojemnikach o objętości 2 litry lub mniejszej: -- o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu 18 % obj. lub mniejszej -- o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 18 % obj. - Pozostałe: -- o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu 18 % obj. lub mniejszej -- o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 18 % obj.	55	720	50 % stawki KNU
09.5868	2207 2207 10 00 2207 20 00	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone: Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej - Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone	166,667 hl	2 000 hl	0 %
09.5869	2402 2402 10 00 2402 20 2402 20 10 2402 20 90 2402 90 00	Cygara, nawet z obciętymi końcami, cygaretki i papierosy, z tytoniu lub namiastek tytoniu: - Cygara, nawet z obciętymi końcami i cygaretki, zawierające tytoń - Papierosy zawierające tytoń: - zawierające goździki --- Pozostałe - Pozostałe	16,667	200	50 % stawki KNU (*)

(*) Dla kontyngentu 200 ton otwartego od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r., stawka celna mająca zastosowanie w granicach kontyngentu wyniesie 0 %."